This is the Latin ed.
The German edition has a different
title: "Beiträge zur Besonderen Geschichte
der Vögel, Heft I, 1784 and Heft II, 1786

A V I V M

RARIORVM ET MINVS COGNITARVM

ICONES ET DESCRIPTIONES

COLLECTAE

ET E GERMANICIS LATINAE FACTAE

A

BLASIO MERREM,

PH. D. PHYS. ET MATH. IN REG. DVISEVVRGENSI ACAD. P. P. O.

SOC. R. SCIENT. GOTTING. LITTERAR. COMMERC. IVNCTO.

FASCICVLVS PRIMVS.

L I P S I A E,

EX BIBLIOPOLIO IO. GODOFR. MÜLLERIANO

MDCCLXXXVI.

271277

NEW YORK

1915

WILSON

...

Charles W. Richmond
Aug. 1920.

767.2
1447
1786
BRDRB

VIRO ILLVSTRISSIMO
DOMINO
CAROLO ABRAHAMO
LIBERO BARONI
DE ZEDLITZ,

DYNASTAE IN CAPSDORF, MICHELWITZ ETC.

BORVSSIAE REGIS
IN REBUS STATVS ET IVSTITIAE
AMICO
ACADEMIARVM REGIARVM
SVPREMO CVRATORI, TVTORI, SERVATORI
CVIVS INSIGNI HVMANITATI AC BENEVOLENTIAE MVNVS,
QVO FVNGOR, DEBEO.

GRATA ET PIA MENTE

D. D. D.

BLASIVS MERREM.

P R A E F A T I O.

Ex quo tempore primus Mantissae huius germanice conscriptae, fasciculus prodiiit, variis impeditus obflaculis et curis, neque tam cito, quam optabam, secundum eius fasciculum edere, neque generalis auium historiae edendae initium facere potui. Interea vero possessor bibliopolii Lipsiensis Mülleriani, libri utriusque sumtus et curam in se suscipiens, a me postulauit, ut simul cum textu germanico latinam conferberem versionem, ut et ab exteris ornithologiae cultoribus legi et intelligi opus posset. Trado itaque Tibi L. B. primum huiusce versionis fasciculum, in omnibus textui germanico similem, nisi paucis in locis auctum atque emendatum, eodemque in posterum modo tam syllogen hanc rariorum auium, quam generalem earum historiam, si non eodem, saltem non longo interiecto tempore, germanice latineque iuxta conscriptam accipies.

Monendum adhuc, ex auibus in hoc fasciculo descriptis vnam tantum (Graculam chrysopteram) Museo meo propriam, ideoque et accuratius descriptam et mensam fuisse, cum reliquarum in aliis collectionibus obuiarum, non nisi per vitrum quo erant inclusae depingendarum, describendarum, et metiendarum facultas daretur.

Non tamen est, cur dubitem, accuratam pro viribus descriptionem, et Eberleinii delineationem, errores, si qui hac de causa forte coorti, leuiores, ac nullius fere momenti reddidisse.

Cotin-

1. Rother Cotinga. *Cotinga rubra*. *Phoeniceus carinatus*
 2. Schillernder Cotinga. *Cotinga cuprea*. " *nigrescens* " ?

Cotinga rubra.*

Cotingae rubrae tres icones exstant, ante meam secundum naturam confectae, adeo autem inter se diffimiles, vt non nisi aegre eiusdem auis esse concedas. Maxime omnium a naturae similitudine SEBAE delineatio recedit, quae, an Cotingam nostram rubram exhibeat, merito dubito. Passeris nempe magnitudinem non excedit, colore est obscure rubro, capite ex auro splendente, pedibus, rostroque coccineis, quare, licet concedam aureum illum capitis splendorem vel

* Coyoltotl. FERNANDEZ *histor. anim. Nov. Hispan.* pag. 44.

Auicula de Pipitzon dicta? SEBA *Thef. I.* pag. 92 tab. 57 fig. 4.

Fringillae adfinis? MOEHRING *Gen. av.* pag. 79. Een Vogel die naast aan den Fink komt. MOEHRING *Geslagten der Vogelen* pag. 70.

The Red Bird from Surinam. EDWARDS *Birds I.* pag. 39 tab. 39.

Der surinamische Rothvogel. Garrulus ruber surinamensis. SELIGM. *Voeg. I.* tab. 77 (fig. Edw.)

Turdus totus ruber. Icterus surinamensis ruber KLEIN *hist. av.* pag. 68.

Rother Wittewall. Icterus ruber. KLEIN *hist. der Vögel* pag. 67.

Die rothe surinamische Drossel. HALLE *Nat. Gesch. II.* pag. 293.

Cotinga antierius fordide rubra, posterius coccinea, vertice coccineo, remigibus obscure rubris, ad apicem subnigris, rectricibus coccineis apice nigris. Cotinga rubra. — le Cotinga rouge. BRISSON *Orn. II.* pag. 351.

Lanius (Carnifex) ruber, fascia oculari, remigum, rectricumque apicibus nigris. LINN. *Syst. nat. edit. 10. I.* pag. 94.

Merrem av. ic. I.

Beul. HOUTTUYN *Nat. Hist. I. Deel. 4. St. p.* 219.

Ampelis (Carnifex) ruber, fascia oculari, remigum rectricum apicibus nigris. LINN. *System. nat. edit. 12. I.* pag. 298.

Der Mörder. MÜLLERS LINN. *Nat. Syst. II.* pag. 542.

Velia rossa del Surinam. Lanius ruber surinamensis. La Pie-grièche rouge de Surinam. *Recueil de 130 Ois. tab.* 83. (fig. Edwardi.)

Velia rossa del Surinam. Lanius ruber Surinamensis GERINI *Orn. I.* pag. 74 tab. 58 fig. 2. (fig. Edwardi.)

Cotinga rossa. Cotinga rubra Briss. GERINI *Orn. III.* pag. 57.

Cotinga rouge de Cayenne DAUBENTON *Pl. enl. No.* 378.

L'Ouette ou Cotinga rouge de Cayenne BUFFON *hist. nat. des Ois. IV.* pag. 452.

Ampelis Carnifex L. Cotinga rubra Br. der rothe Seidenschwanz. BOROWSKY *Nat. Gesch. III.* pag. 173.

In Guyana lingua gariponna Arara vel Apira; lingua creolica Vette; lingua gallica Cardinal (secundum Buffon) in Mexico Coyoltotl (secundum Fernandez.)

A

vel varietatem nullius momenti, vel ex pictoris describentisve phantasia additum esse, pedum vero rostrique colores mire variare in hac specie, ut re vera variare videntur, (quippe in icone Edwardina rostrum obscure rubrum est, pedes aurantii coloris; in Daubentoniana illud fuscum, hi rosei, cum in eo, quo ego usus sum, exemplari, et illud, et hi fusci essent,) magnitudine tamen figura illa a nostra nimis discrepat, quam ut Brissonio et Buffonio facile assentire, eamque Cotingae rubrae iconem putare possim. Hoc certe constat, SEBAM nostram, si exhibuerit auem, horrocinam descripsisse: at vero, quomodo illam cum avicula, a FERNANDEZ *Pipit-son* * appellata, comparare potuerit, plane non video, quippe, quam Coltotl, auiculae superne nigrae, inferne cinereae, ** adeo similem esse, refert Fernandez, ut vix alteram ab altera discernere atque separare possis, quae itaque tam a vera Cotinga rubra, quam ab avi a SEBA delineata, si forsitan alia est, magnopere differt.

Aliam autem *Coyototol* nomine auem FERNANDEZ describit, *** huic nostrae, ut videtur, simillimam. „Avis est mediocris magnitudinis, inquit, fuscis pedibus, cruribusque, „rostro crassiusculo, fusco et breui, ac desinente in acumen, pectore ac ventre coccineis, ac „reliquo corpore subrubro atque nigrescente, nomen habet a sonitu illi sonalium simili.“ Quod ultimo hic loco narrat, parum quidem cum auctoritate Ill. Comitis A BUFFON congruit, vocem Cotingae rubrae sono *Vette* assimilantis; sed nihil certe quicquam magis dubium, magisque vacillans inuenitur, quam inarticulatus animalis cuiusdam sonus per literas expressus, praesertim si, quod hic factum est, in denominationem trahitur. Ipse plurimis experimentis deprehendi, in voce animantis alicuius literis imitanda, mihi subinde, quamvis non mutato aurium iudicio, tamen alia atque alia literarum elementa placuisse. In nominibus autem inde fictis, discrepantia illa multo adhuc notabilior est; quis enim hominum facile putabit, diuersa haecce nomina Pyrold, Wiedewall, Bülow et Oriolus, eidem aui a sono, quem edit, indita esse, imo priora tria ab una eademque gente.

In decima systematis sui editione Cotingam nostram Laniorum generi inferebat LINNAEUS, satis ille quidem excusandus, quippe deceptus vitiosa EDWARDI icone, falsa-que rostri delineatione, ex cuius traditione aui rostrum est illi Piprarum simile, sicuti et ipsam auem

* Auicula est, Coltotl vocatae adeo similis, ut vix alteram ab altera discernere atque separare possis, eademque fere natura, quam ob rem plura de ea dicere superfedeo. FERNANDEZ *hist. anim. Nov. Hisp. pag. 73.*

** Auicula est Coltotl, passeris nostratis magnitudine et forma: plumis inferne cinereis, superne nigris, sed per ambitum interdum nigris, interdum cinereis IDEM *l. c. pag. 18.*

*** *l. c. pag. 44.*

auem ad harum genus referre non dubitat. In hac vero Edwardi tabula non rostri modo figura a naturae aemulatione longe recedit, imo alae quoque, caudaeque male depictae sunt; aut maxime peccatum est, in pennis delineandis, quod quidem in plurimis auium iconibus accidere solet, quod ea cura pictorum arbitrio plerumque relinquitur, qui pennarum formas plane negligentes partim nullas omnino pingunt, partim promiscue omnes simili modo reddunt, partim ad instar squamarum vel tegularum eas componunt et instruunt.

Cotinga rubra in multis *Indiae occidentalis* partibus habitat. Et Edwardi Exemplar et meum a *Surinamo* advectum erat, Buffonii e *Guyana*, Fernandezii autem *Coyoltototl* Mexicanae erat originis. Hanc nostram Cotingam aequae ac Pompadorum per varias Guyanae regiones migrare Ill. BUFFON refert, rubram autem in interioribus huius terrae tractibus hac multo esse frequentiore.

Pennae, quae verticem obtegunt, mira sua conformatione solae sufficiunt ad auem nostram a caeteris sui generis speciebus dignoscendam. Has in cristae formam erigere eam posse EDWARDUS coniicit; mihi vero, ut idem credam, nec pennarum istarum breuitas permittit, nec forma, nimis diuersa a pennis his, quae in aliis auibus formandis cristis inseruiunt; quae causa sola satis me auocare posset a coniectura ea amplectenda, etiamsi non et hoc accederet, quod pennis huius vertex totus ad supercilia vsque vestiatur. In splendido illo, sed ob innumera errata vitia, et fictas certe saepius, vel ad descriptiones confectas pessimasque plerumque icones inutili fere opere GERINIANO, huius coniecturae, quae pro re explorata venditur, nescio, quo auctore additum video, pennas occipitis nigricantes, basi vero et subtus luteas esse*; quae assertio falsissima certe et a natura longe aliena est. —

Nec hoc tacendum, Ill. Comitem A BUFFON et EDWARDUM perhibere, posticas pedum partes ad exortum vsque digitorum plumulis esse obductas, quae quidem in eo exemplari deficiebant, unde mea et descriptio et delineatio petita est, et cuius spectandi copia mihi facta est, in egregio auium euisceratarum et aliena farctura repletarum apparatu, quem rerum naturalium venditor Anglicanus aliquis, nomine *Dolmer*, aestate a. MDCCLXXXIII Gottingam veniens, circumferebat. Facile tamen crediderim, concinnatorem, falsa elegantiae specie ductum, pedes nudasse plumulis innatis.

DESCR.

* Pennas in occipite ad nigrum tendentes colorem aliquando erigit, quae subtus et in exortu lutescente donantur colore. GERINI *l. c. l. pag. 74.*

D E S C R I P T I O
C O T I N G A E R U B R A E.

Tab. I. Fig. 1.

Magnitudo Merulae, *corporis habitus* aliquanto gracilior, quam caeterarum huius generis specierum.

Rostrum castaneum, breue, emarginatum, subconvexum, mandibula inferiore plana. Nares ouales, apertae, in basi rostri.

Caput magis conuexum, quam in caeteris vertice depresso praeditis, pennis, acuminatis, paruis, duriusculis, densisque vestitum. *Oculus* pone oris angulum. *Aures* pennis longissimis obtectae.

Corpus vestiunt pennae longae, molles, acuminatae; in primis vero eae, quibus inferior corporis pars induitur, longissimae sunt, radiis raris praeditae.

Alae ultra vropygium protenduntur.

Crura tenuia pennis breuibus vestita. *Pedes* mediocres antice scutati. *Digitus medius* longissimus, *laterales* multo breuiores, posticus breuissimus, sed vngue longissimo praeditus. *Digitus* exterior cum medio ad vsque medietatem phalangis primae cohaerens. *Vngues* mediocres, acuti, subincurui, nigri. *Pedes*, digitiue fusci.

Cauda mediocris aequalis rectricibus duodecim aequalibus.

Color pennarum. Totum corpus inferius vropygium et pileus sanguinea, rectrices sanguineae, apice nigricantes. Genae, collum, dorsumque obscure fusca. Guttur fusco purpureum. Supercilia nigra. Remiges primariae cum tectricibus suis et ala notha nigrae, secundariae cum tectricibus castaneae: Tectrices alae minores fulvae, margine fuscae.

M E N S U R A E.

Longitudo totius auis vsque ad apicem caudae	-	-	8"	6"	0'''
Longitudo rostri vsque ad frontem	-	-	0,	5,	3
Longitudo caudae	-	-	3,	0,	0
Longitudo pedis	-	-	1,	0,	0
Longitudo digiti medii cum vngue (vnguis 2''' 0''')	-	-	0,	9,	0

Cotin-

+ Cotinga cuprea.

Nouam hanc, nec ante me ab ullo historiae naturalis scriptore memoratam, Cotingae speciem pariter ac rubram in nitido, multisque rarioribus auium speciebus referto thesauro Dolmeriano inueni, in quem ex *Surinamo* allata erat. Primo auis huius aspectu mox adeo ad praecedentis similitudinem, magnitudine, coloribus, forma, totoque corporis habitu accedentem animadvertes, ut facile eam vel eiusdem speciei varietatem, vel sexu tantum diuersam credere potueris. Quo quidem ipse errore deceptus, in programme figurae speciminis loco aeri incisae, addito, hanc illius sine dubio feminam esse, demonstrare tentavi. Sed, non obstante tam conspicua utriusque auis similitudine patriae communi, diuersam fane a praecedente speciem satis superque arguunt pennarum verticalium forma, oculorum situs, alae longiores, caudae rotundata; ita ut sine ulla haesitatione speciem hanc nouam, et a congeneribus plane diuersam praedicare audeam.

DESCRIPTION
COTINGAE CUPREAE.

Tab. I. Fig. 2.

Magnitudo praecedentis, *habitus* congenerum.

Rostri forma ac color ut in rubra.

Caput mediocre, depressum. Genae pennae crispae, aures longissimis et amplis obtectae. Caput et collum vestiunt pennae minores, densiores, durioresque, quam reliquae.

Corpus, ut in omnibus huius generis, graue, informe, pectore prominente. Pennae dorsales longitudine mediocres, durae, radiis rudibus praeditae, ea vero, quibus corpus inferius indutum est, longissimae, molles, et raris amplisque radiis instructae sunt.

Alae paullum ultra quartam longitudinis caudae partem extenduntur.

Cauda rotundata, rectricibus duodecim rotundis duriusculis.

COTINGA CUPREA.

Pedes breues, scutis tecti, fusci. *Digitus* medius longitudine pedis, *laterales* et *posticus* paullo breuiores. *Ungues* nigri.

Color pennarum. Pileus ruber, genae aurantiae, collum et dorsum oliuacea, pennarum apicibus colore aurantio vel cupri quodam splendore instructis: Pectus et venter sanguinei, cauda sanguinea, rectricum marginibus pro varia ad lucem conuersione viridem colorem referentibus, et ipso sanguineo colore rubrum reflectente.

MENSURAE.

Longitudo totius auis	-	-	-	-	8"	6"	0"
Longitudo rostri vsque ad frontem	-	-	-	-	0,	5,	5
Ab oris angulo ad angulum oculi	-	-	-	-	0,	4,	0
Longitudo caudae	-	-	-	-	2,	10,	0
Longitudo pedis	-	-	-	-	1,	0,	0
Digitus medius (unguis 2" 0")	-	-	-	-	0,	10,	0

Gracu-

Gracula nobilis · Edle Atzel

Gracula nobilis.

Auis, ad cuius historiam ac descriptionem parandam me accingo, Graculae longirostrae ab Ill. PALLAS descriptae * adeo adfinis, forma, partium proportione, omnibusque characteribus diagnosticis adeo similis est, ut nullum cuiquam dubium oriri posse existimem, ambas ad vnum idemque genus pertinere. Differt quidem longirostra illa vibrissis in oris angulo sitis a nostra, cui deficiunt; discrimen autem hocce non tanti momenti mihi videtur, ut inde iusta alterutram ab altera separandi causa petenda sit, nec illud ad genera discernenda sufficere puto, quippe vibrissarum harum usus adhuc ignoratur, neque illae in vitae genere, victu, moribusque auium immutandis quicquam valere credibile est, quare mihi non nisi pro characteribus specificis adhibendae esse videntur.

PALLAS longirostram suam Graculam *Graculis* illis innumerat, quibus *caluae religiosae*que nomen LINNAEUS imposuit, et quae ab aliis *minores* appellantur, a quibus tamen corporis habitu, rostri forma, partiumque structura et proportione aperte satis differunt; ne dicam, genus hocce ab Illustr. Equite conditum ad ea pertinere systematis sui genera, quae maxime a natura aliena videantur; quippe quod ex speciebus constet, in characteribus nequidem artificialibus sibi similibus, multoque minus in maioris momenti proprietatibus, moribus, nutritione, structura corporis conuenientibus.

Si autem longirostram illam, nobilemque nostram Graculam cum aliorum generum auiibus comparamus, apparet, illas, uti PALLAS iamiam obseruauit, multis modis ad *Certhias Meropes*que accedere; ulterius autem examinanti plures, quibus ab illis distinguuntur, differentiae non latebunt: Non idem si cum illis contuleris, quas BRISSELIUS *Icteros*, PALLAS autem *Xanthornos* appellat: Rostri formam eandem, eandem narium, magna squama obtectarium, et a fronte remotarum figuram, linguam pariter profunde bifidam, pedes robustos scutis parte antica obteatos, quae tamen in exterioribus pedum partibus euanescent, ungulam posticam fortem magnumque, caudam longam, eandem alarum proportionem, tantam denique partium exter-
narum omnium similitudinem deprehendes, unde non sine causa colligas, similem etiam esse partium internarum structuram, simile vitae genus, mores infitos similes, pastum item similem. Haec tamen comparatio non est instituenda ad ductum notarum genericarum a Cl. PALLAS aliisque systematum conditoribus editarum, sed natura ipsa in subsidium vocanda, quando quidem
haud

* *Spicil. zool. Fasc. VII. pag. 5.*

haud pauci characteres specifici pro genericis venditantur, praesertim corneus ille angulus, a rostro in frontem excurrent, reuera in duabus tantum tribus speciebus obuius.

Cum hocce genus e variis Graculae LINNAEI et Orioli speciebus constet, quibus singulis neque *Xanthorni Ictericus* nomen, neque germanicum *Gelbvogel*, quo Cl. PALLAS vsus est, conuenit, *Graculae* illi nomen imposui, Linneanum genus in bina genera diuidens, quorum alteri *Minois* appellationem melius conuenire credo. Ad quod Graculae genus, quamuis nobilis nostra et longirostra PALLASII pertineant, nihilominus ambae a congeneribus discernuntur, rostro pedibusque longioribus et statura graciliore, qua de causa separatae familiae loco habere eas non incongruum videtur.

Gracula nobilis, quae primum ex nouissimo circa orbem terrarum itinere, COOKII funere insigni, innotuit, et in Europam aduecta est, patriam agnoscit *insulas sanduicenses*. Exemplar eius vna cum copioso et eximio rerum arte factarum ex noua Seelandia allatarum apparatu Regis Magnae Britanniae munificentia museo Gottingensi proprium esse voluit. Pennas eius imprimis paucas illas flauas subaxillares harum insularum incolae tam vestimentis, quam cassidibus illis adornandis adhibent, quibus idolorum fuorum capita integunt: Quae capitum insignia e pennis Mellifugae coccineae confecta, vt augustiori specie oculos feriant, pennis illis flauis limbi aurei loco adornantur. Caeterum ex parua exuiarum graculae nobilis copia in Europam hucusque translatarum, earum autem multitudine, quae de Mellifuga coccinea obuias sunt, de maiori minoriue vtriusque auis frequentia existimanti, facile verisimile fieri possit, illarum aliquanto minorem, quam harum numerum in illis insulis inueniri, cui cum paucitas flauarum pennarum accedat, in singula aue obuiarum, merito haec in maiori pretio apud insulanos istos esse, quam rubras, aestimandum est.

DESCRIPTIO GRACULAE NOBILIS.

Tabula secunda.

Moles Sturni.

Rostrum capite longius, conico elongatum, acuminatum, vtrinque carinatum, subincuruum, nigrum. *Nares* peruias (nisi hoc forte vitium sit exemplaris, quod ante oculos habeo) a fronte remotiusculae, squama ad frontem excurrente, et naribus formam lunatam praebente obiectae.

Caput

Caput paruum. *Superne* pennis parvis, duriusculis, acuminatis, squamaeformibus, subtus pennis in apice criniformibus vestitum. *Oculi* magni, medii.

Collum longum. *Corpus* gracile. *Pennae* flavae subaxillares et hypochondriacae longae, criniformes, quod propinquam cum Paradiseis cognationem indicare videtur.

Alae mediocres ad mediam caudam procurrentes.

Cruca brevia. *Pedes* multo longiores, quam in caeteris huius generis avibus, scutati, nigri. *Digit*i longi, *posticus* fere eadem, qua medius, longitudine; *laterales* vero multo breviores. *Ungues* magni, acuminati, posticus longissimus.

Cauda longa, sed in eo exemplari, cuius describendi copia mihi facta est, septem tantum rectricibus constabat, et omnino haud obscura damni illati praebebat indicia. Decem ad minimum rectricibus eam instructam fuisse apparebat, vix autem dubito, quin duodecim continerit, licet duas pennas illas, quae ab utroque latere excidisse verisimile est, caeterarum numero addere ausus non fuerim. Earum, quae aderant, intermediae rotundatae erant, exterae acuminatae, nec facile distinguendus harum ad illas transitus. Cauda cuneata, adeo ut rectrices exterae ad dimidiam tantum mediarum longitudinem porrigantur.

Color pennarum ater exceptis pennis quibusdam subaxillaribus et crisso flavis. *Rectrices* 1, 1 et 2, 2, albae in basi interius nigrae, exterius flavae, scapo nigro, et in apice linea nigrae praeditae.

MENSURAE

Longitudo ab apice rostri ad caudam extremam	-	-	8"	0"	0"
Longitudo rostri ad frontem	-	-	1,	1,	5
Longitudo eiusdem ad oris angulum	-	-	1,	2,	0
Longitudo caudae	-	-	3,	11,	0
Longitudo pedis	-	-	1,	4,	5
Longitudo digiti medii (unguis 3" 2")	-	-	0,	9,	5
Longitudo digiti interni (unguis 3, 4)	-	-	0,	8,	0
Longitudo digiti externi (unguis 3, 1)	-	-	0,	9,	0
Longitudo digiti postici (unguis 4, 0)	-	-	0,	9,	2

+ Gracula chrysoptera.

Graculae breuirostris multis, ut videtur, modis pro diuersa colorum distributione variant, unde Cl. BRISSON, quem saepe colorum ductus, leuiter variantes, ad nouas species introducendas adducere solebant, numerum earum, meo quidem iudicio, citra necessitatem, nimio plus auxit; ideoque, cum saepius in eundem incidat errorem, in historia auium multarum confusionum auctor est LINNAEUS minus seuerus in constituendis animantium, quam plantarum speciebus, Brissonii vestigia, plerumque sine ulteriori in aues ipsas instituta disquisitione, preffit. In contrariam autem partem haud raro peccat Ill. Comes A BUFFON, animalia notis multum diuersis distincta ad unam eandemque speciem reuocans: cuius rei exemplum exstat in Gracula chrysoptera, quam, nescio, qua causa commotus, feminam esse statuit Graculae Xanthorni (Orioli Xanthorni Linn.)*, cum tamen ambae non tantum coloribus, sed etiam partium dimensionibus ac proportionem, et ipsa magnitudine aperte satis a se inuicem distinguantur. Nimirum Graculae Xanthorno alae multo sunt breuiiores, et rostrum breuius, pedes vero pro corporis mole longiores, quam chrysopterae, quae omnia differentiam quamdam specificam aperte satis arguunt.

Melioribus et certioribus rationibus nifus Ill. BUFFON varietates huius, falso creditae, feminae recensuit, qua quidem in re non possum, quin plane illi assentior, cum eae omnes magnitudine, forma, partiumque proportionem ne tantillum quidem distent, licet color non omnibus omnino sit idem.

+ Prima varietatis est *Gracula chrysoptera chrysocephala*** cuius iconem in tabula tertia exhibendam curauimus, eo quod in delineatione Brissoniana, qua sola hucusque erat utendum, colores desiderantur. Solo capitis colore luteo, haec a caeteris differt, unde marem coniicio.

Secundam

* *Utramque coniunxit nomine* le petit Cul-jaune de Cayenne. *Hist. nat. des Ois. III. pag. 247* der kleine kayennische gelbe Carouge. *Leipz. Uebers. XI. Band 1. pag. 181. Berl. Uebers. VIII. p. 158.*

** Icterus splendide niger, capite superiore, tectricibus alatum, et caudae minoribus, infimisque cruribus luteis, remigibus rectricibusque nigricantibus. Xanthornus icterocephalus americanus — Le Carouge à tête jaune d'Amerique. BRISSON *Orn. suppl. pag. 30 tab. 2 fig. 2.*

Oriolus (chrysocephalus) niger, pileo tectricibus alarum caudaeque luteis. LINN. *Nat. Syst. edit. 12. I. pag. 164.*

Amerikanische Golddroffel. MÜLLERS LINN. *Nat. System. II. pag. 191.*

BUFFON *histoir. natur. des Ois. III. pag. 248. Berl. Uebers. VIII. p. 153. — Leipz. Uebers. XI. 1. Band pag. 182.*

Xanthornus icterocephalus americanus Briss. die gelbköpfige Droffel aus Amerika, *Onomat. h. n. compl. VII. pag. 363.*

Gracula chrysoptera. Gelbschultrige Atzel.

Secundam varietatem constituit *Gracula chrysoptera Dominicensis*,* ea ipsa, quam Graculae Xanthorni feminam esse Buffonius putat, nec nisi capite similiter ac reliquum corpus nigro, ventre autem fere toto luteo a priori diuersa.

Varietas denique tertia, *Gracula chrysoptera Cayanensis*,** cui, vt Dominicensi, caput est nigrum, ab vtraque differt vropygio nigro, tectricibus vero alarum secundi ordinis luteis. In icone Edwardina maxilla superior prope basin est depressior, quod mihi tamen indicio esse videtur, exemplar, quo ille vsus est, damni aliquid passum esse.

Varietates hae omnes, haëtenus recensitae, in diuersis *Americae australis* partibus nascuntur, tertia autem BRISSONIO et patre FEUILLÉE auctoribus etiam *St. Thomae* insulam incolit.

BUFFONIUS de vitæ genere ac moribus auiculae, quam *Cul-Jaune de Cayenne* vocat, et quo nomine tam Graculam Xanthornum, quam chrysopteram comprehendit, haec refert:*** „Ils ont un jargon à peu près semblable à celui de notre l'oriot, et pénétrant „comme celui de la pie. Ils suspendent leurs nids en forme des bourses à l'extrémité des „petites branches, comme les troupiques; mais on m'assure que c'est aux branches „longues et dépourvues de rameaux des arbres, qui ont la tête malfaitte, et qui sont „penchés sur une rivière: on ajoute que dans chacun de ces nids il y a de petites séparations „où

* Icterus niger; tectricibus alarum minoribus, et imo corpore luteis. Xanthornus dominicensis — Le carouge de St. Domingue. BRISS. Orn. II. pag. 121 tab. 12 fig. 3.

Oriolus (dominicensis) niger, corpore postico tectricibus alarum, maculaque luteis. LINN. Syst. nat. edit. 12. I. pag. 163.

Domingo Drossel. MÜLLERS Linn. Nat. Syst. II. pag. 190. Le carouge de St. Domingue DAUB. Pl. enl. No. 5 fig. 2.

BUFFON hist. nat. des Ois. III. pag. 247 — Berl. Uebers. VIII. p. 158 (cum fig. Daubentoniana) — Leipz. Uebers. XI. Band 1. p. 181.

Xanthornus dominicensis Briss. Die Amsel von St. Domingo. Onomat. h. n. compl. IV. p. 517. Galli in dominicensi insula teste Brissonio De-moiselle vocant.

** Autre espèce de Merle beaucoup plus petite. FEUILLÉE Journ. des observ. 1725 p. 126.

The Yellow-Winged Pye. EDWARD Glean. III. pag. 239 tab. 322.

Die Aelster mit gelben Flügeln. SELIGM. auct. Voegel V. tab. 12 (fig. Edwardi.)

Icterus niger, tectricibus alarum minoribus luteis Xanthornus Cayanensis — Le carouge de Cayenne BRISS. Orn. II. pag. 123 tab. 9 fig. 2.

Oriolus (Cayanensis) niger, macula alarum lutea LINN. Syst. nat. edit. 12 I. pag. 163.

Gelbflügel. MÜLLERS Linn. Nat. Syst. II. p. 190.

Carouge de Cayenne DAUB. Pl. enl. No. 535 fig. 2.

BUFFON hist. natur. des Ois. III. pag. 248. —

Berl. Uebers. VIII. pag. 156 (cum fig. Daubent. — Leipz. Uebers. XI. Band I. pag. 182.

Xanthornus cayanensis Briss. Die Amsel von St. Thomas. Onomat. h. n. Compl. IV. pag. 517.

*** BUFFON l. c. pag. 247.

„où font autant de nichées, ce qui n'a point été observé dans les nids des troupiales.“ Quae BUFFONII verba cum generaliter dicta sint, in ambiguo relinquitur, descriptorum modo specierum vtra sit, de qua ille haec acceperit. Quia autem ex ambarum figura et habitu, perquam simili, colligere par est, nec ingenio, nec moribus eas inter se admodum differre, videntur mihi ea, quae hic a Buffonio relata sunt, certe maxima ex parte in vtramque quadrare.

Denique et hoc monendum; varietatis dominicensis et cayanensis icones, tam Daubentonianas, quam Brissonianas ad eadem exemplaria Martineti opera et delineatas, et aeri incisas cum Brissonii descriptionibus ac dimensionibus in primis ad caudam, quod attinet, parum congruere, ita vt in his nulla certa insit auctoritas. Figura vero varietatis chrysocephalae, quam solus Brissonius exhibuit, fatis est accurata. —

D E S C R I P T I O
V A R I E T A T I S C H R Y S O C E P H A L A E,
G R A C U L A E C H R Y S O P T E R A E.

Tabula tertia.

Magnitudo Alaudae, *statura* Sturni.

Rostrum longitudine capitis, conico elongatum, acutum, integrum, nigrum. *Nares* in basi eius, squama tectae.

Caput mediocre, *oculi* medii, *aures* pennae longis tectae.

Alarum remiges sedecim, quarum octo primores, totidemque secundariae, omnes rotundatae. Secundae, quae est omnium longissima, apex mediam caudam attingit.

Cruca brevia. *Pedes* breues, interno tantum latere scutati. *Digiti* mediocres, quorum exterior cum medio ad dimidiam vsque primae phalangis longitudinem coniunctus est. *Medius* longissimus est. *Laterales* multo breuiiores. *Posticus* minimus, sed vngue longissimo praeditus.

Vngues

Vngues fortes, incurui. *Pedes*, *digiti* et *vngues* fusco-nigricantes. *Cauda* perlonga, cuneata. *Rectrices* duodecim subacuminatae.

Color pennarum ater. *Remiges* *rectricesque* ex atro-fuscae. *Vertex*, *occiput*, *vropygium*, *crissum* et *crura* lutea, *rectrices* alarum inferiores sulphureae.

M E N S U R A E.

Longitudo ab apice rostri ad vropygium	-	-	4"	4"	0"
Longitudo ad caudam extremam	-	-	8,	3,	0
Longitudo rostri ad frontem	-	-	0,	9,	3
Longitudo rostri ad oris angulum	-	-	0,	11,	0
Longitudo pedis	-	-	0,	11,	0
Longitudo digiti medii (vnguis 3" 1")	-	-	0,	11,	2
Longitudo digitorum lateralium (vnguis 2, 7)	-	-	0,	6,	6
Longitudo digiti postici (vnguis 4, 0)	-	-	0,	10,	1
Longit. caudae ad apicem rectricum (6, 6)	-	-	3,	9,	0
Longit. eiusd. ad apicem rectricum (1, 1)	-	-	2,	8,	4
Interstitium apicum alarum extensarum	-	-	11,	1,	0

+ Mellifuga coccinea.*

Genuit hanc Mellifugae speciem insula *O-Waihi*, caede longe clarissimi circa orbem nauigatoris famosa, ibique frequentissime inuenitur, cuius laqueis captae, pennis, pulcerrimo rubore insignibus, insulani ad vestimenta ornanda, ad cassides, pallia, caet. conficienda vtuntur.** Magnam harum auium copiam in Europam translata esse inde apparet, quod **FORSTERUS iunior**, qui primam earum edidit descriptionem, quatuor ante oculos habuit, meam autem tria exemplaria adiuuerunt, quorum vnum, cum insigni ex pennis huius auis coccineis affabre confectarum rerum apparatu Goettingae in Museo rerum naturalium regio afferuatur, in quod nomine *Red Humming-Bird* missum est, caetera duo in collectione Dolmeri saepius nominati prostabant. Pennas harum auium Tahitinae reliquarumque socialium insularum incolae pretiosissimis rebus adnumerant, tantique faciunt, vt vel vnicae earum pretium statuunt integrae suis.

Cl. FORSTERUS rostri huius auis formam, quippe quod margine superiore non carinatum sit, sed conuexum, quandam cum Paradiseis similitudinem indicare putat, quae tamen assimilatio longius mihi repetita videtur, quandoquidem vere affirmare possim, me conuexam hanc rostri superiorem paginam in pluribus, imo plerisque huius generis auibus, quas videre licuit, deprehendisse. Rectius vero ab illis sui generis dignoscitur pedibus proportionem longioribus, quorum mira breuitate caeterae Mellifugae omnes ad similitudinem Trochilorum propius accedunt.

Florum autem nectare pasci hanc auiculam, quae eiusdem Viri **Cl.** est coniectura, plane credo. Docet hoc tota rostri conformatio, quae a Certhiarum rostris longe est diuersa, quarum insuper cum Mellifugis similitudo omnino tantilla est, vt satis mirari nequeam, Ornithologos hactenus omnes vtrasque vno eodemque genere comprehendisse.

DESCR.

* Carmosinrother Baumläufer (*Certhia coccinea*)
G. FORST. *Goetting. Magaz.* 1780. *Stück IV.*
pag. 347.
Certhia (coccinea) rectricibus remigibusque ni-

gris, reliquo corpore coccineo. **BLUMENB.**
Handb. der Nat. Gesch. 2. *Aufl.* *pag.* 190.

** **ZIMMERMANN'S** *Reise um die Welt.* *pag.* 79.

DESCRIPTIO
MELLISUGAE COCCINEAE.

Tabula quarta.

Maxima congenerum, magnitudine *Passeris*.

Rostrum capite multo longius, incuruum, compressum, superne carinatum, maxilla inferiore, ut in *Trochilis*, vaginante inferiorem, in apice tubulatum, albescens. *Nares* minimae, in squama fornicata sitae, qua obteguntur.

Caput paruum, depressum pennis minimis, duriusculis tectum. *Gula* pennis longioribus, quam reliquae, densioribusque, corpus vero totum pennis mollibus vestitur.

Alarum ad dimidiam caudae longitudinem pertingentium remiges numerantur sedecim, quarum secunda longissima, octo vero primi, totidemque secundi sunt ordinis.

Cauda brevis: rectrices duodecim, duriusculae, acuminatae. *Pedes* mediocres, sed respectu congenerum longi, scutis tecti. *Digiti* mediocres, medius lateralibus paullo est longior, et cum externo basi concretus. *Posticus* omnium brevissimus. *Pedes*, *digiti*, ungues albicant.

Color pennarum coccineus, rectrices vero, remigesque nigrae, alarum rectrices maiores pariter nigrae sunt, margine vero coccineo praeditae. *Remix* decima quinta latere interno, decima sexta tota alba. *Alae* margo, et basis pennarum gutturalium albent. In exemplari, unde imago nostra petita est, vertex et humeri aurantii erant coloris, cum et ille et hi in exemplari Musei Goettingensis rubescant: quod exemplar, cum sit coloribus omnino saturatioribus, et minori statura, pullum esse suspicor.

MENSURAE.

Longitudo totius avis	-	-	-	5"	10"	5"
Longitudo rostri ad frontem	-	-	-	0,	11,	8
Longitudo pedis	-	-	-	1,	0,	0
Longitudo digiti medii (unguis 2" 2'')	-	-	-	0,	8,	0
Longitudo digiti postici (unguis 2, 5)	-	-	-	0,	6,	0
Longitudo caudae	-	-	-	1,	8,	0

Merops

Merops Spiza.*

Auem hanc ab omnibus rerum naturalium curiosis perperam descriptam, alieno generi contributam, nec a quoquam bene delineatam, deprehendo. EDWARDS *Muscicapam* vocat. MOEHRINGIUS illi pariter commune aliquod cum quibusdam aliis, de quibus dubito, satisne ad eius similitudinem accedant, illudque nouum et peculiare assignat genus, cui *Colii* nomen imponit.** KLEIN *Syluiis* eam annumerat, quia corporis habitum Rubeculae similem EDWARDUS dicit.*** LINNAEUS incertus, quo eam referat, decima systematis sui editione inter *Currucas* et *Motacillas* posuit, in duodecima autem BRISSONIUM secutus, in *Certhiis* recenset: cui et Ill. BUFFON assentit. Certissimum tamen est, eam ad nullum horum generum referendam esse, sed re vera ad *Meropes* pertinere, cum quibus in characteribus diagnosticis omnibus, scilicet rostri figura, narium et forma et situ, totaque corporis structura accuratissime conuenit. LINNAEUS facile in errorem hunc incidere poterat, quippe cui auis ipsa non nisi ex icone Edwardina cognita erat, in qua rostri figura vitiosissime expressa est; sed vix comprehendere possum, quo modo BRISSONIUS et BUFFONIUS alieno illam generi inferere potuerint, quibus tamen plures huius speciei varietates noscere et examinare contigerat. Paene dixerim, omnes huius auiculae delineatores conspirasse inter se, ut capiti rostrum Mellifugae iungerent, ut vibrissas in basi eius omitterent, et narium figuram praue effingerent; omnes autem historiae naturalis scriptores ipsius auis contemplationem omisisse, et vitiosis istis imaginibus fidentes, iisque deceptos a vera via in genere constituendo aberrasse. Icon, quam SEBA exhibuit, caeteris omnibus, quod mireris, accuratior est; Edwardina autem effigies, quod magis adhuc mirandum, omnium est pessima.

Variae, quoad rostri pennarumque colores, huius speciei existant varietates, maioris minorisue momenti, quarum eas, quae notatu dignissimae videntur, recensabo. Monendum autem harum

* Motacilla (Spiza) viridis, remigibus primoribus nigricantibus. LINN. *Syst. nat. ed. 10. I. pag. 188.*

Groene Fliegenfänger. HOUTTUYN *Nat. Hist. Deel. I. Stück V. pag. 584.*

Certhia (Spiza) viridis, capite remigibusque nigricantibus. LINN. *Syst. nat. ed. 12. I. pag. 186.*

Le Guit-Guit vert et bleu à tête noire. BUFFON *hist. nat. des Ois. V. pag. 534.*

** *Genera av. pag. 36 No. 16.*

*** *Birds I. pag. 25* for Shape of body he is like a Robin Red-Breast.

Merops Spiza. Hochbeinichter Bienenfresser

harum eam, quam quarto loco posui, me non nisi III. BUFFONII fide fretum inter eas recepisse, licet firmiter apud me constet consilium,

Nullius addicti iurare in verba magistri.

Nam icones eius in consilium vocans, cum ipsam auiculam videre nondum contigit, non specie tantum, imo genere, a Merope nostra differre, vereque ad Mellifugas pertinere videbatur; cum autem experientia docuerit, quam parum fidei iconibus istis habenda sit, fas esse puto, donec autopsia contrarium docuerit, Buffonio, cui eam cum prima tertiaque comparare licuit, credere, non maius discrimen hanc inter caeterasque interesse, quam quod varietates distinguat.

Prima varietas * quam hic describemus, et cuius iconem tabula quinta exprimendam curauimus, est pileo et maxilla superiore nigris, remigibus rectricibusque item nigris, marginibus tamen viridibus, et inferiore maxilla alba.

Secunda varietas ** a priori, cui caeterum per omnia est similis, tantum modo differt gutture pariter ac caput nigro, rostro toto albo, pectore et abdomine viridi-cyaneis.

Tertia varietas *** notabilis est capite et tectricibus alarum cyaneis, pedibus flauis. Pro femina forsan vel pullo masculo habenda. In Edwardina icone maxilla superior alba est, inferior nigra, in Daubentoniana rostrum totum nigrum, lora alba.

Quarta

* The green black-cap Fly-catcher. EDW. *Birds I.* tab. 25 pag. 25.

Der grüne Fliegenschnapper mit dem schwarzen Kopf. SELIGM. *ausl. Vögel. I.* tab. 49 (fig. Edward.)

Sylvia viridis, capite nigro. KLEIN *Hist. av.* p. 80.

Grüner Wenzel mit schwarzem Kopfe. KLEIN *Hist. der Vögel.* pag. 81.

Der blaugrüne Mönch. HALLE *Nat. Gesch. II.* p. 341.

Certhia splendide viridis, capite splendide nigro, rectricibus lateralibus nigricantibus, oris exterioribus viridibus. Certhia Brasiliensis viridis atricapilla. — Le Grimpereau verd à tête noire du Brésil. BRISS. *Orn. III.* pag. 633.

Cerzia verde con testa nera del Brasile. Certhia Brasiliensis viridis atricapilla Briss. GER. *Orn. II.* p. 60.

Le Guit-Guit vert à tête noire BUFFON *hist. nat. des Ois. V.* pag. 535.

Grimpereau à tête noire du Brésil. DAUB. *Pl. enl.* No. 578.

** Auicula Americana altera. SEBAE *Thef. II.* p. 5 tab. 3 fig. 4.

Sylvia, Auicula Americana altera Sebae. KLEIN *hist. av.* pag. 79.

Weißschnabel. KLEIN *Hist. der Vögel.* pag. 80.

Merrem *av. ic. I.*

Der grüne Fliegenschnapper. HALLE *N. G. II.* p. 344.

Certhia superne splendide viridis, inferne saturate caerulea, capite et gutture splendide nigris, rectricibus saturate viridibus. Certhia Americana viridis atricapilla. Grimpereau verd à tête noire d'Amerique. BRISSON *Orn. III.* pag. 634.

Cerzia verde con capo nero d'America. Certhia Americana viridis atricapilla Briss. GER. *Orn. II.* p. 60.

Le Guit-Guit vert et bleu à tête noire BUFFON *hist. nat. des Ois. V.* pag. 534.

*** The Blue headed green Fly-Catcher EDWARD. *Birds I.* pag. 25 tab. 25.

Der blaüköpfige grüne Fliegenschnapper. SELIGM. *ausl. Vögel. I.* tab. 49 (fig. Edw.)

Sylvia viridis capite cyaneo. KLEIN *Hist. av.* p. 80.

Grüner Wenzel mit blauem Kopfe. KLEIN *Hist. der Vögel.* pag. 81.

Der grüne Mönch. HALLE *Nat. Gesch. II.* p. 342.

Certhia dilute viridis, viridi saturatione in pectore maculata; gutture candido, capite superiore, superioribusque alarum tectricibus minimis cyaneis, rectricibus lateralibus nigricantibus, oris exterioribus dilute viridibus. Certhia Brasiliensis viridis — Le Grimpereau verd du Brésil. BRISS. *Orn. III.* p. 631.

C

Blaukopf.

Quarta denique *varietas* * in toto corpore est viridi-oliuacea, maxilla inferiore carnea. Nisi forte, quod suspicari me iam supra dixi, ad aliud plane genus referri debet, feminam esse credibile est.

Omnes varietates haecenus enumeratae habitant in diuersis *Indiae occidentalis* regionibus, *Surinamo*, *Guyana* et *Mexico*. De moribus victuque earum nihil constat.

D E S C R I P T I O VARIETATIS ATRICAPILLAE MEROPIS SPIZAE.

Tabula quinta.

Congenerum minima, *magnitudine* Motacillae rubeculae.

Rostrum capite longius, compressum, subrectum, integrum, vtrinque carinatum. Maxilla superior longior inferiore, apice subincurua, nigra; inferior latere subcanaliculata, eadem, et apertura oris ex flauescence-alba. *Nares* in rostri basi, capistro semitectae. Ad basin mandibulae superioris prope oris angulum exstant *Vibrissae* quaedam minutae. *Caput* paruum, *collum* breue, *Corpus* gracile elongatum.

Alae complicatae ad tertiam longitudinis caudae partem pertingunt.

Pedes mediocres, sed longiores, quam in congeneribus, scutis tecti, digitus medius in basi cum externo paululum cohaeret. Digitus medius et posticus eadem fere longitudine gaudent, exterior paullo breuior, interior omnium minimus est. *Pedes* et *digiti* obscure fusci. *Ungues* satis validi, subincurui, acuti, nigri.

Cauda brevis: *Rectrices* duodecim, rotundatae, quarum medii lateralibus paullo sunt breuiores.

Color pennarum viridis, viridi aeris similis, in alarum tectricibus saturatissimus, in collo magis ad flauum inclinans. *Pileus*, *Genae* et *crura* atra. *Remiges* rectricesque nigrae, viridem colorem reflectentes, margine viridi.

M E N S U R A E.

Longitudo totius aui vsque ad vropygium	-	-	-	3"	3"	0"
Longitudo eius ad caudam extremam	-	-	-	4,	10,	0
Longitudo rostri ad oris angulum	-	-	-	0,	8,	5
Longitudo pedis	-	-	-	0,	9,	0
Longitudo digiti medii (unguis 2" 3")	-	-	-	0,	7,	8
Longitudo caudae	-	-	-	1,	7,	0

Musci-

Blankopf. MÜLLERS *Linna. Nat. Syst. II. p. 257.*

Cerzia verde del Brasile. Certhia Brasiliensis viridis
Briss. GERINI *Orn. II. pag. 60.*

Le Guit-Guit vert et bleu à Gorge blanche BUFFON
hist. nat. des Ois. V. pag. 536.

* The All-Green Creeper. EDW. *Glean. III. p. 287*
tab. 348 fig. 2.

Der ganz grüne Baumläufer. SELIGM. *ausl. Vögel V.*
tab. 38. (fig. Edwardi.)

Le Guit-Guit tout vert. BUFFON *hist. nat. des*
Ois. V. pag. 537.

Grimpèreau vert de Cayenne. DAUBENT. *Pl. ent.*
No. 682.

C. Ehrenlein fecit

Muscicapa ferruginea Rostiger Fliegenschnäpper

Muscicapa ferruginea.

Nouam hanc Muscicaparum speciem ex *Carolina* aduectam esse *Dolmer* referebat, in cuius apparatu eius conspiciendae copia mihi facta est, quapropter mirum mihi videri potuisset, quod nec CATESBEIUS, nec quiquam alius rerum naturalium scriptor eius mentionem faciat, nisi postea plures inde allatas novas species videndi, occasio mihi praebita fuisset.

Nidus, qui cum ouis impositis vna circumferebatur, quem tamen genuinum esse fidem meam non interpono, hemisphaericus erat, introrsus graminibus, pilis equinis intertextis effusus et substratus, extrorsus hypno conuestitur. In diametro tres fere pollices patebat. Ouorum figura exacte ouata erat, apice aliquanto obtusiori, longitudo octo linearum, color ex viridi albicans, maculis ferrugineis.

DESCRIPTIO MUSCICAPAE FERRUGINEAE.

Tabula sexta.

Magnitudo Fringillae Carduelis, *Statura* congenerum. *Maris et feminae forma et color* adeo similis, vt alterius descriptio vtrique conueniat. —

Rostrum paruum, latum, basi depresso, nigrum, in margine autem castaneum. *Maxilla* superiore sublongiore, apice incurua, emarginata. *Nares* ovales, in rostri basi, prope frontem.

Caput paruum, oculi pone oris angulum. *Aures* pennae longis tectae.

Corpus gracile, pennae mollibus vestitum.

Alae ad vropygium porriguntur.

Crura breuia. *Pedes* mediocres, digitique scutis tecti, fusi. *Digitus* medius longissimus; laterales paullo breuiores, posticus minimus.

Cauda

Cauda brevis, forma fingulari conspicua. Rectricum duodecim 1, 1, brevissima, 2, 2 et 6, 6, eiusdem longitudinis, et breviores, quam 3, 3, 4, 4 et 5, 5 fere aequales.

Pennarum color superne ex fusco murinus, subtus ex flavo albus; guttur candidum, alae nigrae pennarum marginibus ferrugineis. Vropygium griseo-fuscum. Rectrices nigrae marginibus fuscescentibus, 1, 1, vero albae, scapo nigro praeditae. Pagina inferiore omnes rectrices cinereo imbutae erant colore.

M E N S U R A E.

Longitudo ad caudam extremam	-	-	-	5"	8"	0"
Longitudo ad vropygium	-	-	-	3,	9,	8
Longitudo rostri ad frontem	-	-	-	0,	3,	9
Longitudo rostri ad oris angulum	-	-	-	0,	6,	2
Longitudo pedis	-	-	-	0,	10,	0
Longitudo digiti medii	(unguis	2"	0"	0,	7,	8
Longitudo digitorum lateralium	(unguis	1,	5)	0,	5,	6
Longitudo digiti postici	(unguis	1,	9)	0,	5,	0
Longitudo caudae	-	-	-	1,	8,	0

L I P S I A E,

L I T T E R I S B R E I T K O P F I I S.

A V I V M
RARIORVM ET MINVS COGNITARVM
ICONES ET DESCRIPTIONES

COLLECTAE

E GERMANICIS LATINAE FACTAE

ET

VIRO ILLVSTRISSIMO, FRIDERICI MAGNI AMICO

D O M I N O

C. A. LIBERO BARONI DE ZEDLIZ

DICATAE

A

BLASIO MERREM

PH. D. MATH. ET PHYS. IN REGIA DVISBVRGENSI ACADEMIA P. P. O.

SOC. R. SCIENT. GOTTING. LITTERAR. COMMERC. IVNCTO.

FASCICULUS SECUNDUS.

L I P S I A E

EX BIBLIOPOLIO IO. GODOFR. MÜLLERIANO

MDCCCCLXXXVI.

1892
JAN 10 1892
RECEIVED

THE
LIBRARY
OF THE
MUSEUM OF
COMPARATIVE ZOOLOGY
AND
ANATOMY
HARVARD UNIVERSITY
CAMBRIDGE, MASS.

Charles Richmond

Crura magna, fortia. *Pedes* breues cum digitis scutis tecti sunt. *Digiti* semipalmati, medius longissimus, laterales paulo breuiores, posticus omnium breuissimus. *Pedes* coloris sunt fordide rubescentis, nisi ille a sole immutatus fuit. *Vnguiculae* magnae, valde incuruae, acutae, coloris cornei.

Cauda rectricum duodecim, longa, pendula, aequalis, ab aue vero irritata subblata rotatur.

Pennarum color ater. Crista, alarumque rectrices maiores albae, scapo pennarum nigro, harum quoque apicibus nigris. Alarum rectrices minores, eaeque pennae, quae iugulum vestiunt, ex magna parte albo donantur margine.

MENSURAE.

Longitudo ab apice rostri ad caudam extremam	-	-	-	1'	8"	6'''	0'''
Longitudo rostri ad frontem	-	-	-	0,	0,	11,	0
Longitudo pedis	-	-	-	0,	2,	6,	2
Longitudo digiti medii (Vnguis 6" 3''')	-	-	-	0,	2,	3,	7
Longitudo digiti externi (Vnguis 4, 5)	-	-	-	0,	1,	9,	2
Longitudo digiti interni (Vnguis 6, 5)	-	-	-	0,	1,	9,	2
Longitudo digiti postici (Vnguis 3, 8)	-	-	-	0,	1,	2,	0
Alis expansis	-	-	-	3,	1,	3,	0.

L I P S I A E,

LITTERIS BREITKOPFIIIS.

out of place;
should go at end.

ERRATA
IN FASCICULO PRIMO.

Pag. 1. lin. penult. *Coyoltotl* lege *Coyoltototl*

— 2 — 6 *Sebam nostram*, lege *Sebam, nostram*

— 12 *Coyoltotol* l. *Coyoltototl*.

— 3 — 3 *aut maxime* lege *maxime autem*.

— 5 — 20 *ea* lege *eae*

— 7 — 11 *innumerat* lege *annumerat*.

Weisköpfiger Adler.
Aquila glaucopus.

Aquila Glaucopis. *

Exemplo LINNAEI, Papilionum Phalaenarumque numerosa genera in phalanges familiasque, quarum quaeque propria denominatione gaudet, diuidentis, Avium quoque maiora genera diuidere, et familias istas nominibus etiam certis distinguere, iisque species, ad has familias pertinentes, addito nomine triuali, misso autem generico, appellare, non incongruum videtur. Falconum itaque genus, specierum numero insigne, in duas familias distribuendum puto, quarum alteram Aquilae, alteram Circi constituent. Ex illis nouae cuiusdam speciei descriptionem, iam olim in Miscellaneis Zoologicis a me exhibitam, hic repetendam sumi; cum partim icon ibi data nimis exigua, nec inde accurata satis, partim in paucis tantum libri exemplaribus coloribus picta esset. Omittendam autem hoc loco putavi ossium, musculorum, internarumque partium anatomen, amplamque mensurae singularum partium recensionem, ea tantum retinens, quae ad historiam eius, et descriptionem faciunt.

Diu dubitavi, Aquilisne an Circis inferenda sit haec avis, donec tandem pennarum crura obtegentium longitudo, pedes breues fortesque, ingens et magno vnco praeditum, basi vero rectum aliquantum rostrum, digiti longi validique, ungues adunci valde ac robusti, supercilia prominentia, oculi grandes, corporis ex densis mollibusque pennis vestimentum, et situs sedentis erectius, locum ei inter Aquilas vindicare viderentur.

Pullus adhuc e nido, a parentibus in monte Dransberg, prope Gottingam constructo, a rustico quodam ad me ferebatur, a quo tamen ulteriores ipsius notitiam nullam accipere poteram. Colores, durante eo tempore, quo auem educaui, parum immutati fuerunt, nisi quod cera, prius
obscure

* Weisköpfiger Adler. MERREM *Verm. Abhandl. aus der Thiergesch.* Seite 110. Taf. 3.

obscure cinerea colorem flauum indueret, pennarum autem color saturatior fieret, quem etiam ad tempus vsque, quo descriptio eius et delineatio confectae sunt, retinuit, anno tunc maior.

Allatam mox pede ligabam, sed nullum pertinax cibum capere volebat, donec vinculis liberatam in exiguo quodam hypocausto circumuolitandi libertate donarem, tum vero maxima cum voracitate cibos absumebat, ab eoque tempore in eadem mitiori reddenda, frustra laborauimus, licet saepius de die et a me, et ab aliis visitaretur. Carnem amabat crudam recentemque, adeo vt quancumque aliam, coctam aut ad putredinem iamiam inclinantem, per plures licet dies appositam, obstinatum tenens ieiunium, ne attingeret quidem. Quia autem caro ei recens et sanguinolenta non quotidie poterat apponi, interdum, sed raro tamen, et exiguas portiunculas bibentem vidi. Adolescenti Monedulas duas, Sciurumque adposui, quos quidem, quamdiu carnis crudae copia abundaret, nulla iniuria affecit: non negauerim tamen fructas nonnunquam vitae illorum insidias fuisse; quamuis enim nec dum agili volante remigio celeriores essent, interdum tamen sub corbe apposita latitabant, sub qua etiam sciurus, fera demum vespera prodire ausus, nuces sibi auellanas suas colligebat. Non potuit tamen posterior hicce faeuitiam eius effugere, in quo necando occupatam, eo ipso momento intrans Aquilam deprehendo, vnguesque in miseri animalis corpus infigentem, ictuque in caput occidentem, conspicio. Qua caede peracta, devoratum totum cum pilis ossibusque animalculum tam bene consumsit, vt nulla eiectionum pilarum vestigia postea inuenta fuerint.

Miro quodam modo faeces, principio omnino fluidas, postea autem indurandas calcareasque, cauda in altum elata, per trium quatuorue pedum longitudinem, eiacularatur.

Sonum, quem edidisset aquila nostra, omnino nullum audire contigit.

DESCRIPTIO AQVILAE GLAVCOPIDIS.

Tabula septima.

Rostrum haud longe a basi tramite rectum, apice incuruum, vincto terminatur grandi, incuruo, acuto; fere integrum, et absque villo denticuli vestigio, prope ceram tamen, et ante vinctum

vncum submarginatum. Mandibula inferior breuissima, basi latissima, apice rotundata, perfecte a mandibulae superioris canali includitur. Rostrum basi dilute cinereum, apice fusco-nigrescens.

Cera albo-cinerea, superimbuta colore citrino pulcherrimo. *Nares* magnae, ouales, antice eleuatae. *Oris* margo et angulus cute flaua vestiti sunt; oris rictus et *lingua* rosea.

Lingua fere integra, apice tamen subbifida, et subcanaliculata, carnea, apice fere corneo.

Lora triangulum formant, pennis minimis et albentibus vestitum, quibus vibrissae quaedam nigrae incumbunt, in quibus, ne microscopii quidem ope radii dignoscuntur. Similes, sed breuiores hisce vibrissae sub palpebris inueniuntur.

Oculi orbiculati, *Iride* ex albo-grisea, cui colori non nihil flauo admixtum videtur. *Pupilla* maxima, orbicularis, nigra. *Supercilia* prominentia verticis figuram fere triangularem reddunt. *Palpebrae* maximae, totum oculum obtegentes, pennulis albis vestitae.

Caput magnum, crassumque, pennis indutum paucis, paruis, acutis, reliqui corporis pennis durioribus; quo Aquila nostra ad barbatae aquilae CL. GMELINI similitudinem accedit.

Collum breue, forte, pennis multis densisque vestitum.

Alae complicatae caudae apicem attingunt. *Remiges* viginti octo, quarum prima brevis, secunda longior, tertia quartaque omnium longissimae. Quatuor hae priores remiges apice praeditae sunt angusto, et acuminato, in media autem earum longitudine subito radiorum longitudo augetur, angulo fere recto. A Remige inde quinta paulatim longitudine decrescunt, apice fiunt rotundiore ac latiore, omnesque radii eandem seruant longitudinem. *Ala notha* pennis quatuor, subacuminatis constat. *Tectrices* alarum *superiores* maiores ordinatae, grandiusculae, rotundatae, molles; minores confusae, rotundae, minimae, densae: *inferiores* superioribus maiores, confusae, mollissimae.

Corpus elongatum, forte, pennis magnis, mollibus, densisque et plumis mollissimis vestitum.

Crura brevia, pennis acutis, mollissimis ultra calcaneum per duorum pollicum longitudinem prominentibus dense obteſta. *Pedes* mediocres, antice femoranati, pollice nudi, et eodem modo ac anterior a pennis nuda pars, ſcutis, in latere autem, baſique digitorum ſquamis teſti. *Digit*i mediocres, ſuperne ſcutis, ſubtus cute ſcabra veſtiti. *Pedes* digitique flavi. *Ungues* maximi, fortes, adunci, nigri.

Cauda cuneata. *Rectrices* duodecim rotundatae. *Tectrices* caudae inferiores molliffimae, longiffimae.

Color pennarum. Pileus albo-flaueſcens, lineolis lunatis, fufcis. Genae, guttur, latera (paucis maculis fufcis in hypochondriis exceptis), venter, crura, axillae, criſſum ex flaueſcente alba. Vropygium ſordide album lineolis nigris. Dorsum et peſtus obſcure fufca. Superiores alarum tectrices fufcae, margine fufco. Ala notha maioresque alarum tectrices obſcure caſtaneae, margine albeſcente. Remix prima tota nigra; 2, 3, 4, 5 nigrae, in barbae autem exterioris amplificatione nigro-grifeae, 4, 5 nigro faſciatae: barbae interioris amplificatione alba. Reliquarum 6 vsque ad 16 nigrae, faſciis atris; 17 ad 28 e fufco nigrae. In pagina inferiore priores quinque apice donantur nigreſcente, caeterum albae; Reliquae ſordide albae ſunt, faſciis nigreſcentibus. Rectrices ſuperne rufo-fufcae, faſciis ſex nigris ſubtus ſordide albae, faſciis ſimilibus praeditae.

M E N S V R A E.

Longitudo totius auiſ ab apice roſtri ad caudam extremam	-	-	1'	9"	3'''
Longitudo auiſ ab apice roſtri ad apicem vnguicularum	-	-	1,	6,	9
Alis expanſis	-	-	4,	0,	0
Longitudo roſtri ad frontem	-	-	0,	1,	7
Longitudo roſtri ad oris angulum	-	-	0,	1,	9
Longitudo alarum complicatarum	-	-	1,	3,	0
Longitudo cruris	-	-	0,	3,	9
Longitudo pedis	-	-	0,	3,	2

Longitudo

AQVILA GLAVCOPIS.

25

Longitudo digiti medii absque vngue	-	-	-	-	0'	1"	6'''
Vnguis (secundum curuaturam menfi)	-	-	-	-	0,	0,	11
Longitudo digiti interni	-	-	-	-	0,	1,	0
Vnguis	-	-	-	-	0,	1,	1 $\frac{2}{3}$
Longitudo digiti externi	-	-	-	-	0,	1,	1
Vnguis	-	-	-	-	0,	0,	8
Longitudo digiti pollicis	-	-	-	-	0,	0,	8 $\frac{1}{2}$
Vnguis	-	-	-	-	0,	1,	2 $\frac{1}{2}$
Longitudo caudae	-	-	-	-	0,	8,	6.

Lanius Atricapillus.

De noua hacce, quantum equidem sciam, Laniorum specie, nihil amplius Lectoribus referre licet, nisi veri quandam speciem prae se ferre, ex *Surinamo* allatam esse.

D E S C R I P T I O

L A N I I A T R I C A P I L L I .

Tabula Octaua.

Magnitudo Fringillae Carduelis.

Rostrum latissimum, subdepressum, maxillis longitudine fere aequalibus, superiore tamen vnculo suo paullulum super inferiorem prominente, emarginata. Oris rictus amplus. *Rostrum* nigrum; maxillarum marginibus membranaceis: superioris maxillae margine fusco, inferioris albido.

Nares paruae, obouatae, apertae, capiftri pennis setaceis semitectae, fronti proximae.

Caput sat magnum, pennis paruis, duris densisque arte vestitum. *Supercilia* prominentia. *Oculi* medii. *Aures* pennis longis, angustis decompositis obtectae.

Collum breue.

Corpus elongatum, forte, pennis amplis vestitum.

Alae, non omnino dimidiam caudae longitudinem attingentes, *Remigibus* constant sedecim, quarum eae, quae primi sunt ordinis, acuminatae, secundariae vero rotundatae existunt. *Alarum tectrices* magnae et amplae.

Crura longissima, robustaque. *Pedes* longi, *Digit*i mediocres, *Vnguiculae* fortissimae aduncae atque acutae. *Digit*orum medius longissimus, internus paullo illo, et hoc ipso adhuc brevior externus, posticus breuissimus, quamuis vngue fortissimo, maximoque praeditus. *Pedes* digitique scutis tecti, fusci, subtus cute aspera instructi.

Cauda

B. Merrem pinx

G. D. Endner sc

Zweifelhafter Würger.
Lanius atricapillus.

Cauda mediocris constans Rectricibus duodecim mollibus, rotundatis, quarum mediae binae longissimae, lateralium vero longitudo per intervalla minuitur, adeo, ut intervalla haecce crescant, quo magis extremae cuique propius accedunt.

Color pennarum. Pileus ad nucham usque, minoresque Alarum tectrices caeruleo-atrae, adeo tamen, ut pro diversa luminis reflexione viridi-atrum quoque referant colorem. Dorsum murinum, reliquum corpus canum, subtus vero dilutius. Crissum fordide album. Alae caudaque ex nigro fuscae, marginibus remigum secundariarum, alarum tectricum, rectricum autem (6, 6 exceptis) apicibus albis, in 1, 1 maximis, in 5, 5 minimis. Rectricum quatuor intermediarum basis cana, qui color in margine ad mediam usque earum longitudinem extenditur.

M E N S U R A E.

Longitudo totius avis ab apice rostri ad caudam extremam	-	-	-	-	5"	1"	3"
Longitudo rostri usque ad frontem	-	-	-	-	0,	5,	6
Longitudo rostri ad oris angulum	-	-	-	-	0,	8,	0
Longitudo alae complicatae	-	-	-	-	2,	6,	0
Longitudo cruris	-	-	-	-	0,	11,	5
Longitudo pedis	-	-	-	-	0,	8,	3
Longitudo digiti medii absque ungue	-	-	-	-	0,	4,	3
Unguis	-	-	-	-	0,	2,	0
Longitudo digiti interni	-	-	-	-	0,	3,	8
Unguis	-	-	-	-	0,	1,	7
Longitudo digiti externi	-	-	-	-	0,	4,	0
Unguis	-	-	-	-	0,	1,	8
Longitudo digiti postici	-	-	-	-	0,	3,	0
Unguis	-	-	-	-	0,	2,	2
Longitudo caudae	-	-	-	-	1,	11,	5

Trogo-

Trogonum Genus.

Auium istarum, quae in patria sua *Curucui* aut *Curucuae* denominantur, genus proprium primus MOEHRING constituit, separauitque a picis, quibus altera ex binis tribusue speciebus, eo tempore notis, inferi consueuerat. Ab antiquioribus nempe naturae auiumque systematum conditoribus, aues istae, quas *Curucui* nomine MARCGRAVIUS, *Tzimitzcan* nomine FERNANDEZ descripserunt inter Picos recensebantur, quibuscum nullo modo, digitorum situ excepto, minime vero ipsa pedum figura, rostri forma, corporis habitu conueniunt: Patris autem FEUILLEÉ *Psitacus flammeus* omnino negligebatur; donec MOEHRINGIUS MARCGRAVII auem *Curucui* cum alia quadam, ab eodem auctore descripta, aut ad hoc, aut ad Cuculi genus referenda aue, *Guira Acangataru* dicta, in nouum quoddam genus, cui *Trogoni* nomen fecit, coniungeret; * quem secutus BRISSON, cui, quum ex autopsia binae nouae species innotuissent, is quidem Guiram Acangataram ab hoc genere separauit, Cuculisque inferuit, deinde vero, characteres huius generis, seruato, quo vsus Moehringius, nomine latino, patrio autem *Curucui*, absque i finali in denominationem gallicam tracto, firmiores, accuratioresque stabiliuit. BRISSONII vestigia prementes LINNAEUS, BUFFON, PENNANT, caeterique recentiores naturae historiographi, aut latino nomine *Trogon*, aut patrio *Curucui*, *Curucuae*, vel *Curucu*, aut germanico *Baumhacker* genus hocce nouum a reliquis distinxerunt. **

Rostrum

* *Genera auium* pag. 85. Vbi sequentes stabilivit characteres: „Rostrum capite breuius, incurvum sensim. Rectrices octo? Tibiae breues, „magnam partem plumosae. Digiti antice bini, „totidemque postici.“

** *Trogon*. MOEHRING *av. gen.* pag. 85.

Couroucou. BRISS. *Orn. IV.* pag. 162.

LINN *syst. nat. ed. 12. I.* pag. 167.

SCOPOLI *introd.* pag. 479.

LESKE *Nat. Gesch. 2. Ausg. I.* Seite 292.

CZENPINSKI *diff. anim. gen.* pag. 105.

ZIMMERM. *tab. affin.* pag. 184.

Baumhacker MÜLL. *Linn. Nat. Syst. II.* Seite 202.

ERXL. *Nat. Gesch.* Seite 218.

BOROWSKY *Nat. Gesch. II.* Seite 122.

Indianische Baumhacker. *Onom. hist. nat. compl. VII.* Seite 590.

Kurukujen BRÜNN *Zool.* pag. 82.

Les Couroucous ou Couroucouais. BUFF. *hist. des Ois. VI.* pag. 286.

Curucui. PENNANTS *gen. of birds* pag. 12.

W. G. L. del

Rothbauchiger Kuruku.
Trogon Curucui.

W. G. L. sc

Rostri forma, pedumque, totoque corporis habitu, et caudae longitudine quodammodo Psittacis conueniunt Trogones, vnde minime mirandum, quod speciem a se descriptam *Psittaci* nomine Rev. Pater FEUILLÉE insigniuerit. Minor multo rostri cum Laniorum rostris similitudo est, licet in diuersis eiusdem speciei indiuiduis variare videatur, atque interdum, vt in nostra aue, *tabula nona* delineata, dente versus apicem instructum sit; quae rostri conformatio in eo quoque, quod KOELREUTER descripsit, exemplari locum habuisse videtur; cuius tamen nec quicquam excusandus error, quo admissio *Lanium digitis duobus anticis totidemque posticis* * appellandum censuit, quum praeter hanc vnam, vtrisque interdum communem conformationem rostri, nihil omnino sit alterius rei, cuius intuitu Laniis similes dicendi sint Trogones. Non autem longe a vero aberrauit EDWARDS, speciem a se descriptam *Cuculum* vocans, cum toto corporis habitu, voce, visu, moribusque arcta sane affinitas cum Cuculis huic sit generi: quae etiam in caussis est, cur dubitem, vtrum FERNANDEZII *Tsinitzcan* ** huic generi inferi satis recte possit; nam fructibus vesci dicitur, cum contra ea, teste Ill. Comite A BUFFON Trogones insectis vescantur. In ipsa tantum auium harum patria, aut instituta anatomica internarum partium inspectione certiores de hac re fieri, verosque characteres naturales huius generis potuerimus constituere, quibus iam suffecerit artificiales recensuisse.

Rostrum capite breuius, compressum, altum, obtusum, plerumque denticulato-ferratum, basi vibrissis instructum.

Caput grande.

Oculi

* *Nov. Comment. Petrop. XI. pag. 436.*

** Auis est parua, columbae pene par, plumis multorum colorum vestita, quibus imagines mirae subtilitatis intexunt Indigenae (eius enim artis praecellentia vniuerso orbi iam diu innotuere) et utebantur festiuis diebus, in bello, templis ac publicis tripudiis; Rostrium breue est, incuruum, pallidum, caput columbinum collumque; sed quae plumis virentibus ac nitidis vestiantur; pectus ac venter rubra sunt,

praeter eam eius partem, quae proxima est caudae; illa enim cyaneo, candentique promiscue tingitur colore; cauda superne virenti ac inferne nigro, alae partim albo, et partim subnigro, atro oculi, Iris luteo, sed in coccineum vergente, verum crura ac pedes cinereo. Vivit in calidis iuxta Oceanum australem, alitur in caveis, et vescitur fructibus; pulcherrima auis est, si quae alia, sed neque cantillat, neque (quod sciam) eduli carne constat. FERNAND. *av. Nov. Hisp. cap. 43. pag. 23.*

Oculi magni.

Aures tectae.

Collum breue.

Corpus elongatum, teres, pennis mollibus, amplis deciduis dense tectum. *

Alae mediocres.

Cauda longissima; Rectricibus duodecim mollibus, rotundatis, quarum sex vel octo mediae longitudine aequales, reliquarum gradatim longitudine decrefcentium, caudamque cuneiformem reddentium longitudinem valde superant.

Crura pro portione corporis minima imbecillia. *Pedes* item minimi, imbecilles, breues, aut semilanciati, aut toti ad exortum vsque digitorum pennis vestiti. *Digit*i parui, quorum duo antici, totidemque postici, et ex iis, quod in nullis aliis volatilibus, pedibus scanforiis praeditis obseruare licet, exteriores, tam antici quam postici, interioribus breuiiores sunt. *Unguiculae* imbecilles, modice incuruae, acuminatae.

Patria Mexico, Surinamum, Guyania, Brasilia.

Habitant in sylvarum humidarum ramis inferioribus. **.

Vita solitaria. ***

Volatus brevis, ex arbore in arborem. †

Vicius

* BUFF. *hist. des Ois. VI. pag. 296.*

** BUFF. *loc. cit. pag. 295.*

*** BUFF. *l. c. pag. 296.*

† BUFF. *l. c. pag. 296.*

Vitus: Infecta. *

Vox similis sono Urucuae, saepe repetenda, quas mas foeminaque vicissim sibi acclamant. **

Venus sine dubio monogama. Nidificant bis in anno mensibus Aprili et Augusto. *Nidum* struunt in arboribus cauis, vermiculosis, aut in defectu earum rostro sanas excavant arbores, ponuntque in iis *Oua* tria quatuorue alba, columbinis minora, a foemina sola incubanda, quo autem tempore a mare, in vicina arbore sedente, vigiliis faciente atque canente nutritur. ***

Difficilis sane res videtur, rite instituta specierum huius generis definitio. MARCGRAV harum vnam eandemque in locis diuersis bis describere videtur, eamque priori loco *Curucui* † nomine insignire, altero loco *absque nomine Curucui similem auem* †† dicere; cui accedit, quod *Curucui* suo maculam cutaceam albam, qualis in gallinis obseruatur, sub quolibet oculo tribuat, a recentiori nullo naturae scrutatore memoratam; vnde dubium fane de hac specie moueri possit, nisi magnum discrimen descriptiones intercedat, secundum viua, vel aliena factura repleta animalium exemplaria confectas. *Curucui* huic BRISSON FERNANDEZII *Tzinitzcan*, *Psittacumque flammeum viridem et cinereum, rostro serrato* Patris FEUILLÉE comparat, sine vltiore, nisi ex descriptionibus, harum auium cognitione. Addit hisce EDWARDI *Cuculum* suum *viridem ventre flauo* illumque secutus est LINNAEUS, Ill. autem Comes A BUFFON *Trogonem ventre rubro* in *Tabularum pictarum* 425 delineatum, quae pessima icon minime cum descriptione conueniens, eandem fane auem cum ea, quam videas in *tabula XIV. Tomi VI. Historiae Avium* repraesentare videtur, licet alterutri cum altera vix vlla in parte quaedam similitudo intercedat. Diuersarum sane specierum figuras putarem ex rostri in tabula picta mira conformatione, eiusdemque iconis cum figura a BUCHOZ exhibita similitudine, cum qua tamén, quoad rostrum minime conuenit, nisi rostrorum in tabulis illis Daubentonianis figurae plerumque pessime delineatae sint, Buchozii autem pigmenta nullo modo nomen mereantur picturarum naturae historiam illustrantium. Mitto itaque vtrasque, in *de Seuii* icone subsistens, quam si ei, quae in *tabula nona* huius Mantissae exstat, comparaueris, eique descriptionem Buffonii iunxeris, non erit, cur

E 2

dubites,

* BUFF. l. c. pag. 290. 296.

*** BUFF. l. c. pag. 289. 290.

** BUFF. l. c. pag. 286. 290. 296.

† Hist. Bras. pag. 211.

†† Hist. Bras. pag. 219.

dubites, et meam auem, et Ill. Comitibus *Couroucou à ventre rouge* eiusdem esse speciei. Hisce autem MARCGRAVII *Curucui* adeo similis est, ut hunc quoque iis facile coniunges: Ex quo patet EDWARDI error, *Cuculum* suum *ventre flauo* MARCGRAVII *Curucui* putans, a quo, ut ex facili instituenda iconum comparatione patet, satis superque alarum breuitate, pedibusque totis lanatis differt. Patris autem FEUILLÉE *Psittacum flammeum* cum Cuculo hoc magis conuenire, ac forsan eiusdem speciei esse, magnam habet verisimilitudinem. Hoc sane ex illis, quae hic prolata sunt, facile apparet, *Trogonem Curucui* Ill. Equitis A LINNÉ duas constituere species, ad quarum alterutram MARCGRAVII *Curucui*, ad alteram vero EDWARDI *Cuculus* pertineant.

Alius nodus soluendus est. Ill. Comes A BUFFON *Cuculum* huncce EDWARDI vnus eiusdemque speciei esse putat, cum *Trogone Cayanensi viridi*, *Trogoneque Cayanensi viridi ventre candido* BRISSESONII, ab eodemque auctore iam pro mare foeminaque habitis; sed tamen diuersus ab hisce videtur esse. Reatrix namque tertia in Trogonibus Cayanensibus viridibus breuior multo est sex intermediis, ad eiusdem fere cum iis longitudinis in Cuculo EDWARDI, qui et illis omnino minor est, et alis instructus breuioribus, paullo tantum ultra vropygium porrectis, cum in reliquis mediam caudae longitudinem attingant. Quem autem proprio nomine, atque a reliquis speciebus separatim describit Ill. Comes, KOELREUTERI *Lanius* cum *Trogone* isto *Cayanensi viridi* adeo conuenit, ut nullum mihi certe supersit dubium, quo minus, ad eandem, cum eo speciem pertinere dixerim.

Notandum adhuc, *Trogonem Cayanensem cinereum* BRISSESONII ab Ill. BUFFON pro varietate *Trogonis Cayanensis viridis* habitum, *Trogone* potius *ventre rubro*, vel Cuculo EDWARDI conuenire, ab illo autem caudae figura satis esse distinctum. Et quoque *Trogon longicaudatus Cayanensis* in *Tabula illuminata* 737 depictus longitudine caudae nimis a *Trogone ventre rubro* differt, quam, ut, Ill. Comitibus fecutus, huius tantum varietatem putare possem. Iisdem quoque rationibus, *Trogonem Cayanensem cauda ferruginea* in iisdem *Tabulis* No. 736 depictum a *viridi* illo *Trogone* alarum breuitate nimis diuersum credo, quam ut pro varietate eius habere possem; cum potius Cuculo EDWARDI similis sit, eiusdem forsan foemina, vel pullus.

Hisce

Hiscé ita expositis, Trogonum species, cum characteribus ex corporis conformatione depromptis, hoc modo disponendae mihi videntur:

haemorrhoidalis 1. TROGON cauda longissima.

Couroucou gris à longue queue de Cayenne. *Planch. enl. No. 737.*

Un autre individu. BUFF. *hist. des Ois. VI. p. 288.*

Un troisième individu. ID. *ibid.*

Der Curucui, welcher auf der Insel Dominiko unter dem Namen der Musikant bekannt ist. BUCHOZ. *Abbild. d. Vög. Taf. 10. (mala)*

Curucui 2. TROGON cauda longa, rectricibus octo intermediis aequalibus.

Curucui. MARCGR. *hist. nat. Bras. pag. 211.*

RAII *syn. av. p. 45.*

JONST. *hist. av. p. 216. tab. 60. (fig. Marcgr.)*

Onomat. hist. nat. compl. III. pag. 545.

Diff. des anim. I. pag. 811.

Picis congener Curucui. WILUGHB. *Orn. p. 96. tab. 22. (fig. Marcgrauui)*

KLEIN *av. pag. 28.*

Le Couroucou verd du Brésil - Trogon superne viridi - aureus, caeruleo et cupri puri colore varians, inferne coccineus; gutture nigro; rectricibus sex intermediis dorso concoloribus, apice nigris, tribus vtrique extimis albis, nigro transversim striatis - Trogon Brasiliensis viridis. BRISS. *Orn. IV. pag. 173. (exceptis synonymis quibusdam)*

Curucu del Brasile. Trogon Brasiliensis viridis Briss. GERINI *Orn. II. pag. 53. tab. 187. (mala)*

Couroucou à ventre rouge de Cayenne. *Planches-enl. No. 452?*

Le Couroucou à ventre rouge. BUFFON. *hist. des Ois. VI. pag. 287. tab. 14. (bona.)*

BUCHOZ *Abbildung der Vögel. Taf. 25. (mala.)*

Der rauchfüßige amerikanische Baumhacker. HALLE *Nat. Gesch. II. Seite 147.*

Trogon Curucui. LINN. *Onom. hist. nat. compl. VII. pag. 591.*

Trogon Curucui. Der schwarzkehlige Baumhacker. BOROWSKI *Naturgesch. II. Seite 123. Taf. 76.* (fig. Marcgrauui ex arbitrio pictoris colorata.)

In Insula Dominicensi: Le Caleçon rouge; in reliquis Insulis Dame angloise dicitur teste Buffon.

β. *Huius an varietas, an pullus, an foemina?*

Auis MARCGR. *Hist. Bras. pag. 219.*

Auis, quam auctor non nominat, sed tantum admonet esse speciem Curucui. JONST. *av. pag. 224.*

γ? Tzinitzcan. FERNAND. *av. Nov. Hisp. cap. 43. pag. 23.*

Tzinitzian. WILLUGHB. *Orn. pag. 303.*

RAII. *syn. av. pag. 163.*

JONST. *av. pag. 184.*

strigilatus 3. TROGON cauda longa, rectricibus sex intermediis aequalibus; 3, 3 paullo breuioribus.

Le Couroucou cendré de Cayenne - Trogon saturate cinereus; ventre flauo aurantio, rectricibus alarum superioribus nigricantibus, lineolis albis transversim striatis; rectricibus nigricantibus, tribus vtrinque extimis exterius albo transversim striatis, apice albis - Trogon Cayanensis cinereus. BRISS. *Orn. IV. pag. 165. tab. 16. fig. 1.*

Curucu cenerino di Cayenna. Trogon Cayanensis cinereus Briff. GERINI. *Orn. II. p. 53. tab. 188.* (malä.)

Trogon (*strigilatus*) cinereus, alis strigis albis. LINN. *syft. nat. ed. 12. I. pag. 167.*

Gestreifter Baumhacker. MÜLL. *Linn. Nat. Syst. II. Seite 202.*

Trogon strigilatus. *Onom. hist. nat. compl. VII. pag. 592.*

Couroucou de la Guyane. *Pl. enl. No. 765.*

BUFF. *hist. des Ois. VI. p. 293.*

Fasciated Couroucou. *Indian. Zoology. Tab. 5. (secundum PENN. gen. of birds.)*

+ *ferrugineus* 4. TROGON alis breuibis, pedibus femilanatis.

Trogon Ceylonensis Briff. Couroucou de Ceylon Gallis. Der Ceylonische Baumhacker. *Onomat. hist. nat. compl. VII. pag. 591.*

Couroucou

Couroucou à queue rousse de Cayenne. *Pl. enl. No. 736.*

BUFF. *hist. des Ois. VI. pag. 295.*

+ *flammeus* 5. TROGON alis breuibus, pedibus totis lanatis.

Pittacus flammeus viridis et cinereus, rostro ferrato. FEUILLÉE *Suite du Journ. des Observ. pag. 20.*

Green yellow-bellied Cuckow. EDW. *Glean. Tab. 331.*

Trogon (*Curucui*) viridi-aureus, subtus fulvus, gula nigra. LINN. *Syst. nat. ed. 12. I. pag. 167.* (exceptis synonymis plerisque.)

Schwarzkehle. Trogon *Curucui*. MÜLL. *Linn. Nat. Syst. II. Seite 203.*

viridis 6. TROGON cauda longa, rectricibus sex intermediis aequalibus; 3, 3 multo brevioribus.

Trogon (*viridis*) viridi-aureus, subtus luteus, gula nigra. LINN. *Syst. nat. ed. 12. I. pag. 167.*

Der grüne Baumhacker. Trogon *viridis*. MÜLL. *Linn. Nat. Syst. II. Seite 203.*

Trogon *viridis*. Der grüne Baumhacker, BOROWSKI *Nat. Gesch. II. Seite 123.*

Trogon *viridis*. *Onomat. hist. nat. compl. VII. pag. 593.*

Maris synonyma.

Lanius capite, collo, pectoreque e violaceo nigricantibus, digitis duobus anticis totidemque posticis. KÖLREUTER. *Nov. Comment. Petrop. XI. pag. 436. Tab. 16. fig. 8.*

Le Couroucou verd de Cayenne. Trogon superne viridi aureus, inferne flavo-aurantius; capite superiore et collo caeruleo-violaceis; viridi-aureo colore variantibus, genis et gutture nigris; taenia transversa in pectore viridi-aurea; rectricibus nigricantibus, quatuor intermediis viridi-aureo mixtis vtrinque sequenti exterius viridi-aurea, tribus vtrinque extimis apice oblique et denticulatis albis. Trogon Cayanensis viridis. BRISS. *Orn. IV. pag. 168. Tab. 17. fig. 1.*

Curucu di Cayenna verde. Trogon Cayanensis viridis Briss. GERINI *Orn. II. pag. 53. Tab. 189. (mala.)*

BUCHOZ. *Abbild. der Vögel. Tab. 26. (mala.)*

Couroucou

Couroucou de Cayenne. *Pl. enl. No. 195.*

Le Couroucou à ventre jaune. *BUFF. hist. des Ois. VI. pag. 291.*

Le Couroucou à chaperon violet. *IDEM ibid. pag. 294.*

Fœminae synonyma.

Le Couroucou verd à ventre blanc de Cayenne. — Trogon superne viridi-aureus, inferne albus; capite superiore et collo caeruleo-violaceis, viridi-aureo colore variantibus; genis et gutture nigris; taenia transversa in pectore viridi-aurea; rectricibus nigris, binis intermediis viridi-aureo mixtis, duabus vtrinque sequentibus exterius viridi-aureis, tribus vtrinque extimis apice oblique albis. Trogon Cayanensis viridis ventre candido. *BRISS. Orn. IV. pag. 170.*

Curucu di Cayenna verde nel dorso e nelle altre parte superiori, e bianco nella pancia. Trogon Cayanensis viridis ventre candido *Briss. GERINI Orn. II. pag. 53.*

Couroucou vert à ventre blanc de Cayenne. *BUFF. Hist. des Ois. VI. pag. 293.*

Un autre individu. *IDEM. ibid. pag. 294.*

Quae hic *tabula nona* exhibetur *Trogonis Curucui* icon ab *Eberleinio* magnitudine naturali secundum exemplar in *Collectione Dolmeriana* confecta, adeo naturae refert similitudinem, ut non facile descriptionis defectum sentias, a qua conficienda eo tempore impeditus fui.

B. Merrem pinx.

Drosel Finke .
Fringilla iliaca .

Enden

+ Fringilla Iliaca.

Noua haec est Fringillae species, ab Armigero Hassico ex America septentrionali aduecta, inque meum translata Museum, cuius solam hic exhibeo descriptionem, qui de patria, moribus, vitaeque ratione ac victu illius adferre alia plura haud aequè possim.

D E S C R I P T I O FRINGILLAE ILIACAE.

Tabula Decima.

Magnitudo Sturni.

Rostrum conicum, acuminatum, flauum, pagina superiore et apice nigrum.

Nares minimae, ouatae, sub fronte fere latentes.

Caput paruum.

Collum breue.

Corpus pennis magnis mollibus amplisque tectum, plumis indutum nullis.

Alae breues, conflatae ex *Remigibus* sedecim, quarum prima breuissima, secunda huic multo longior, tertia paullo longior secundae omnium longissima est: inde ad decimam vsque, excepta decima-sexta, omnium breuissimam, sensim decrescunt; a qua iterum ad decimam vsque quintam longitudine augentur. Priores quinque acuminatae sunt, angustamque habent barbam exteriorem, a basi tamen ultra mediam pennae longitudinem, in 2, 3, 4, 5 amplificatam: Sextae quoque, 7, 8, 9 et 10 barba exterior adhuc quodammodo valde angusta, earumque remigum apex oblique truncatus est; 11, 12, 13 fere truncatae sunt; 14, 15, 16 autem rotundatae, et ex iis priores binae aequalis longitudinis barba instructae sunt. *Ala notha* pennis constat tribus acuminatis. *Superiores* alarum *teatrices* primi ordinis duriusculae sunt, atque acutae, secundi ordinis magnae ac rotundae, tertii ordinis paruae et rotundae; eiusdemque indolis marginales *teatrices inferiores*; reliquae mollissimae, amplissimae, longissimae.

Merrem av. ic. II.

F

Pedes

Pedes magni, scutis vix dignoscendis antice obtecti, caeterum fere glabri. *Digit*i breves, fortesque, eorumque medius longissimus, laterales paullo breviores, posticus omnium brevissimus, at vnguicula longissima fortissimaque praeditus. *Vnguiculae* longae acuminatae, subincurvae, imbecilles. *Pedes*, *digiti* et *vngues* flauescunt.

Cauda aequalis, *Rectricibus* constans duodecim, mollibus, rotundato-acuminatis.

Color pennarum superiorem corporis partem tegentium basi cinereus, medio olivaceus, apice fuscus. *Uropygium* et *Cauda* rufa; *Rectricum* autem externa quaeque reliquis dilutior, barba vero latior *Rectricum* 2, 3, 4, 5 prope scapum ad cinereum tendit colorem. *Cauda* subtus dilute grisea. *Remiges* fuscae, margine exteriori rufae, ultimarum apicibus albidis. *Alarum* *teatrices* ex rufo-fuscescunt. *Inferiores* corporis partes et *genae* albae sunt, apicibus *pennarum* *gutturalium* et *hypochondriacarum* bruneis, in utroque corporis latere lineam bruneam formantibus. In pectore insuper sparsae sunt maculae griseo-fuscae triangulares, in ventre lineolae fuscae. *Inferiores* *alae* *teatrices* canae sunt, marginibus apicibusque albis.

M E N S U R A E.

Longitudo ab apice rostri ad caudam extremam	-	-	-	6"	8"	5"
Longitudo rostri ad frontem	-	-	-	0,	5,	0
Longitudo alae complicatae	-	-	-	3,	2,	6
Longitudo pedis	-	-	-	0,	11,	5
Longitudo digiti medii (Vnguis 4" 1")	-	-	-	1,	0,	8
Longitudo digiti externi (Vnguis 3, 5)	-	-	-	0,	10,	5
Longitudo digiti interni (Vnguis 3, 5)	-	-	-	0,	9,	3
Longitudo digiti postici (Vnguis 4, 5)	-	-	-	0,	7,	9
Longitudo caudae	-	-	-	2,	5,	5

Pene-

Berhanhamp del

Grün glänzender Yaku.
Penelope jacupema.

Endler sc

+ Penelope Iacupema. *

Quamquam more suo nimis variis iustoque lucidioribus colorum pigmentis EDWARDUS auem illam, quam *Quan* nomine a contrerraneis appellari refert, repraesentauerit, facile tamen apparet, hanc iuxta cum illa, quam in GERINIANO Opere, quamlibet maiori adhuc colorum varietate insignem, diuersoque corporis habitu pictam, ab EDUARDO tamen certe transumptam mutuatamque, vel ipsa fidem eius rei faciente descriptione EDWARDINA, agnoscas, eandem cum nostra auem referre; cuius exuiiarum visendarum copia mihi facta est in Museo Viri Amplissimi Consultissimique, F. W. ICKEN, Reipublicae Bremanae Senatoris grauissimi. Iure etiam meritoque

F 2

ad

* Iacupema Brasiliensibus. MARCGR. *Hist. Bras.* pag. 198. (cum figura pessima.)

Iacu - Pema. PISON. *Ind.* pag. 81. cum figura Marcgrauii.

Iacoupen? LERIVS DE BRY *Amer. III.* pag. 185.

Iacupema Brasiliensium Marcgrauii. WILLUGHB. *Orn.* pag. 118. tab. 28. cum figura Marcgrauii.

Phasianus Brasiliensis Iacu - pema dictus Marcgrauii. RAI *Syn. Av.* p. 56 (male coniuncta hac aue cum Cozolitli Fernandezii, qua in re Kleinius Raium secutus est.)

Iacupema Brasiliensibus. IONSTON *Av.* pag. 204. tab. 58. fig. Marcgr.

The Guan or Quan. EDW. *birds. I.* pag. 13. tab. 13.

Der brasilsche Fasan, Phasianus brasiliensis. SELIGM. *Aust. Vög. I. Taf.* 25. figura Edwardi.

Alector brasilianus. KLEIN *Hist. av.* pag. 112.

Phasianus fuscus brasiliensis. KLEIN. *l. c.* pag. 114.

Brasilianer. KLEIN *Hist. d. Vög.* Seite 114.

Brauner Brasilianer. KLEIN *a. a. O.* Seite 118.

Das schwarze geschuppte Huhn. HALLENS *Naturgesch. II.* Seite 426.

Der dunkelbraune Fasan. IDEM *ibid.* pag. 435.

Coq du Brésil. *Dict. des anim. I.* pag. 699.

Faisan du Brésil. *Dict. des anim. II.* pag. 150.

Le Dindon du Brésil. Gallo-pauo caruncula in fronte carens. Gallo-pauo brasiliensis. BRISS. *Orn. I.* pag. 162.

Gallo - Pavone del Brasile. Gallo-Pavo brasiliensis Briss. GERINI. *Orn. II.* pag. 77. tab. 227.

Guan f. Quan. *Onomat. hist. nat. compl. IV.* pag. 96.

Meleagris (cristata) capite pennis erectis cristato, temporibus violaceis. LINN. *Syst. nat. ed. 12. I.* pag. 269.

Der Brasilianische Truthahn. Meleagris cristata. MÜLL. *Linn. Nat. Syst. II.* Seite 464.

BOROWSKY *gemein. Nat. Geschichte. II.* Seite 170.

LESKE *Nat. Gesch. I.* Seite 222.

L' Yacou BUFF. *hist. nat. des Ois. II.* pag. 387.

Der Yaku. BUFF. *allgem. Hist. d. N. Theil 10. Band 2.* Seite 74. Taf. 16. cum fig Edwardi.

Meleagris cristata. Der Yaku. GATTERER *vom Nutz. u. Schad. der Thiere II.* pag. 243.

A Brasiliensibus ac Guyanensibus secundum Marcgrauium Iacupema, secundum Edwardum Guan, siue Quan dicitur.

ad eandem cum *Quana* EDWARDI speciem MARCGRAVII *Iacupemam* ab Illustribus naturalis historiae scriptoribus, a BRISSONIO quidem, LINNAEO et Comite A BUFFON relatam esse, collata hac Iacupemae nostrae descriptione cum MARCGRAVIANA non dubitaueris amplius, vtut illa abdomine leucophaeato, haec vero toto nigro praedita sit.

Nostra sane, quam hic exhibemus, auis exemplo est, quam difficile sit, Genera in Gallinarum Ordine recte constituere. EDWARDUS nempe, LINNAEUS atque BRISSONIUS *Meleagridem* appellant; Ill. Comes A BUFFON inter *Craces* recenset; MARCGRAVIO Phasianus est. Anatome in auxilium vocata mox apparet, *Cracibus* esse inferendam, ingluuiei nempe, ventriculi, intestinorum, asperaeque arteriae structura adeo Craci Alectori similis est, vt, sublata omni dubitatione, eiusdem cum ea generis cenferi debeat; non obstante eo, quod cera omnino careat, rostrique figura, externoque corporis habitu quodammodo diuersa sit. Hanc porro *Penelopen Iacupema*, si cum *Leucolopho*, cuius descriptio sequitur, comparaueris, toto corporis habitu illi simillimam deprehenderis, nisi quod huius arteria aspera, vt in plerisque auibus, recta in pectus procedat; cum contra in *P. Iacupema*, perinde vt in *Parraka* prius supra totum sternum extendatur atque reflectatur quam pectus intret *. Vnde conicio, nec ceram, nec asperae arteriae conformationem ad genera distinguenda sufficere. Obseruauimus etiam in diuersis Cracibus, haecenus quidem descriptis, a grandi inde *Cracis Alectoris* cera ad plane deficientem, inque caeteris congenerum auium speciebus a cutis nudae, sub gutture pendulae, genarumque nudarum, papillofarum, et reliquorum capitis ornamentorum, tam carneorum quam pennaceorum praesentia, ad harum vsque rerum defectum, tot vix animaduertendos adesse gradus, qui impediunt, quo minus generum characteres certi inde possint depromi; multasque adeo volucrum species, multis modis a systematum conditoribus aut separatas aut coniunctas, tam propinqua cognatione inter se esse connexas, vt omnes ad vnum idemque genus, *Alector* (germanice *Hocko*) nominandum, referendae sint, sitque adeo verisimile, eas, nisi magnitudo impediat, generatione hybrida pullos procreare posse: Quod genus, cum multas sane species comprehendat, in plures phalanges diuidendum videtur, quarum primam cum LINNAEO atque BRISSONIO *Cracem*, eam, ad quam nostra pertinet species, *Penelopen*, tertiam, ad quam Phasianus Motmot et similes ei referendae sunt aues, *Ortalida* appello. A Gallopauone Iacupema nostra, omnium internarum externarumque partium figura differt: a Phasianis quoque cum congeneribus separanda rectricum numero duodeno, earum figura, defectu calcarium in maribus, partiumque internarum structura.

Exemplar,

* Accuratorem asperae huius Arteriae descriptionem, eiusque delineationem in generali auium Historia exhibebo.

Exemplar, quod nobis pro descriptione et delineatione inferuit, ex *Guyana*, cuius species haec indigena est, in patriam urbem viuum aduectum, ibique in auario cum Gallinis domesticis habitum, feminibus Zeae Maydis nutritum, breui post aduentum tempore mortuum est. De vitae genere praesens eius Possessor, qui per binas tantum noctes viuum aluerat, exponere mihi non poterat. Secundum MARCGRAVIUM *Iacu*, *Iacu* clamitare, Caro gustu suavis praedicatur.

DESCRIPTIO
PENELOPES IACUPEMAE.

Tabula Undecima.

Magnitudo Gallinae domesticae magnae; *Habitus* Cracum.

Rostrum gallinaceum, absque cera. *Nares* maximae, a rostri exortu ad mediam vsque eius longitudinem porrectae, basi magna squama obiectae.

Caput paruum, crista humili, ex pennis longioribus conflata tectum. EDWARDUS etiam non cristatas inuenire refert, quas pro foeminis habet. *Genae* nudaе, cute nigra, secundum EDWARDUM caerulea, vestitae. Sub *Guttura* cute itidem nuda, laxa, vibrissis paucis nigris instructa, sanguinea, per femunciam pendula donatur. *Oculi* grandes.

Collum longum.

Corpus elongatum, teres, pennis magnis vestitum. Pennae dorsales breues sunt atque plumosae.

Pedes fortes, scutis tecti. *Digit*i semipalmati, longiusculi; medius longissimus, laterales multo breuiores, posticus omnium minimus. Color in viua aue sanguineus est, in mortuae exuuiis, quibus usus sum, ex fusco-rubescabant. *Ungues* breuissimi erant, acuti atque nigricantes, digitus vero posticus omnino ungue carebat, cuius rei causa in ornithonis solo lapide ponenda mihi videtur.

Rectrices quoque in exemplari meo truncatae erant; nescio an fractae, an abscissae.

Pennarum color niger, viridem colorem reflectens: sub gutture atque collo, albo instructae sunt margine. Abdomen totum nigrum, nec, uti MARCGRAVIUS describit, leucophaeatum. Remiges maiores fuscescentes; dorsum bruneum, pennarum apicibus nigris.

MENSURAE.

Longitudo totius avis ab apice rostri ad caudam extremam	-	-	1'	11"	0'''	0'''
Longitudo rostri vsque ad frontem	-	-	-	0,	1,	4, 0
Longitudo rostri vsque ad oris angulum	-	-	-	0,	1,	6, 3
Longitudo pedis	-	-	-	0,	3,	2, 3
Longitudo digiti medii (Vnguis 2" 8''')	-	-	-	0,	2,	4, 0
Longitudo digiti externi (Vnguis 3" 0''')	-	-	-	0,	1,	8, 6
Longitudo digiti interni (Vnguis 2, 8)	-	-	-	0,	1,	7, 0
Longitudo digiti poffici (Vnguis nullus)	-	-	-	0,	0,	11, 5.

Pene-

Berkenkamp del

Weishaubiger Yaku.
Penelope leucolophus.

Endner sc

Penelope Leucolophos. *

Auis haecce praecedenti, ut facile cuique, utriusque icones comparanti, apparebit, simillima, nisi quod corpore sit graciliori, asperaue eius arteria recta via pectoris cauum intret, non aequae, ut in priori, super sternum reflexa, eodem cum illa tempore ex Guyana allata, nec ipsa viuacior, ac priusquam praesens eius Possessor mores eius obseruare posset, mortua, in eodem artificiose factarum Auium museo Grauiissimi IKENII asseruatur.

Delineata a me non fuisset, certe hoc loco aeri incisa non exhibita denuo, nisi serius, quam optassem, BAJONIS descriptionem, iconemque accepissem; ea vero, quam eius imaginem coloribus illustratam expressamque in *Mantissa ornithologica* sua CL. DE IACQUIN filius edidit, a naturae veritate aberrantem, adiectamque eius descriptionem ita comparatam animaduertissem, quae magis secundum figuram, parum curatam, quam inspectis praesentibus auis exuuiis confecta videatur. Forte deceptus Vir ille Clarissimus similitudine auis nostrae cum reliquis Cracibus, ceram illi tribuit, quam nullam habet; deinde etiam in eo fallitur, quod albis maculis in pectore notatam referat, uti etiam figura eam exhibet, cum re vera pennae omnes pectorales atrae, marginibus autem albis circumdatae sint: Caudam idem tam male delineatam sistit, ut ne auium quidem caudam referre videatur; etiam si enim, in eo, quo usus sum, exemplari, haec ipsa mutila conspiceretur, hoc tamen conicere licebat, longam fuisse eam, atque pendulam, quae mea coniectura etiam BAJONIS descriptione confirmatur; non autem, ut IACQUINUS exhibet, breuem, rectamque. Non minus naturae aduersatur character et descriptio, quae remiges primas albas praedicant, re vera nigras, tectricibus autem albis, scapo nigro instructis, praeditas.

Habitat rarius in propinquis Cayennae regionibus, totius Guianae tractuumque confinium incolae inter flumina Orenoko, atque Oigapok, imprimis in inferioribus terrae prope Amazonum flumen. Vox imbecilla atque duplex, altera Gallopauonum iuniorum similis, ab aue saepe editur, et a barbaris sono Cujovit assimilatur, alteram ab animalibus tantum persecuta, aut morbo, fameque

* Iacoutin? LERIVS DE BRY *Amer. III. pag.*

185.

L'Yacou. BAJON *Mem. pour servir à l'hist. de Cayenne. I. pag. 398. Tab. 5.*

Der Orenoko Pauwis. Crax (*cumanensis*) cera

nigra, corpore nigro, crista remigibusque primis albis. IACQUIN *Beytr. zur Gesch. d. Vög. Seite 25. Taf. 10.*

In Brasilia Yaku, in Guyana Kujowit auctore Bajon dicitur.

fameque laborans edit, Yaku sono similem *Maraye* maribus vitaeque genere simillimam refert BAJON, eodem ac illa modo caudam tollere et rotare, per minora tantum spatia volitare, nidumque in arboribus trunco proximum fruere, oua quatuor sexue ponere pullos a matre tantum, donec pennae creuerunt, nutrir, inde in terram descendere, granisque, fructibus, vermibus et infectis, a matre terra ruspandis vesci, ac facile mansuescere narrat.

D E S C R I P T I O
P E N E L O P E S L E U C O L O P H I .

Tabula duodecima.

Penelope Iacupema minor, atque gracilior.

Rostrum minus, magisque depressum, quam in congeneribus, ex nigro corneum. *Nares* amplae, fere totae squama tectae. Cera nulla.

Caput paruum. *Genae* nudaе, atrae; ex BAJONIS descriptione coerulescentes, ut in *Gallo-pauone Meleagride* LIN. iuniore. Pileus vsque ad nucham cristatus pennis longis angustis.

Oculi ex Consultissimi Doct. Senat. IKEN descriptione tantae erant pulchritudinis, ut pulchriores vltos se vnquam in aue quadam vidisse, negaret. Grandes erant, scribit in literis ad me datis, prominentes, atque ex obscuro claram referebant lucem, Adamantis splendori similem, proque vario corporis situ eiusdem interdum videbantur coloris: Scio equidem, addit, magnam me, multique momenti moliri comparisonem, sed hoc sane scio, omni, quacum comparari potuissent, re pulchriores fuisse, omnique comparatione superiores. BAJONUS oculos magnos, prominentes, et pallide rosea iride praeditos esse dicit.

Gula cute nuda, minus tamen, quam in praecedenti pendula, nigra, pennis raris, pilorum aemulis, hinc illinc tecta vestitur.

Collum longum.

Corpus gracile, pennis magnis rotundis vestitum.

Alae ultra caudae exortum protensae, remigibus conflant duris, rotundatis, quarum binae priores supra mediam longitudinis partem angustantur, et falciformes existunt. *

Crura

* Altera harum remigum, Brema iamiam a me relicta, in inferiore tabulae-duodecimae parte depicta, nimis recta delineata est.

P. 45 follows title of this fasciculus, found out of place.

SMITHSONIAN INSTITUTION LIBRARIES

3 9088 00865 7967